

ບົດລາຍງານລວມ

ກ່ຽວກັບສະພາບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ, ແຜນງົບປະມານແຫ່ງລັດ, ແຜນເງິນຕາ ປີ 2018 ແລະ ທິດທາງແຜນປີ 2019 ຕໍ່ກອງປະຊຸມສະໄໝສາມັນເທື່ອທີ 06 ຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ ຊຸດທີ VIII (ຄັ້ງວັນທີ 20 ພະຈິກ- 21 ທັນວາ 2018)

ສະເໜີໂດຍ: ທ່ານ ສິມຕິ ດວງດີ, ຮອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ, ລັດຖະມົນຕີກະຊວງການເງິນ

ຮຽນ:

- ທ່ານ ບຸນຍັງ ວໍລະຈິດ ເລຂາທິການໃຫຍ່ຄະນະບໍລິຫານງານສູນກາງພັກ, ປະທານປະເທດ ທີ່ເຄົາລົບ ແລະ ນັບຖືຢ່າງສູງ,
- ທ່ານ ນ. ປານີ ຢາທໍ່ຕູ້ ປະທານສະພາແຫ່ງຊາດ ທີ່ເຄົາລົບ ແລະ ນັບຖືຢ່າງສູງ,
- ຄະນະປະທານກອງປະຊຸມ ທີ່ເຄົາລົບ,
- ບັນດາທ່ານຜູ້ນຳພັກ-ລັດ ທີ່ເຄົາລົບ ແລະ ນັບຖື,
- ບັນດາທ່ານສະມາຊິກສະພາແຫ່ງຊາດ,
- ບັນດາທ່ານແຂກທີ່ມີກຽດ, ທ່ານຍິງ-ທ່ານຊາຍທີ່ນັບຖື ແລະ ຮັກແພງທັງຫຼາຍ,

ໂດຍອີງຕາມມະຕິຂອງ ກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ ສະບັບເລກທີ 075/ສພຊ, ລົງວັນທີ 17 ພະຈິກ 2017 ວ່າດ້ວຍການ ຮັບຮອງເອົາບົດລາຍງານຂອງລັດຖະບານ ກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ 6 ເດືອນຕົ້ນປີ, ຄາດຄະເນ ໝົດປີ 2017 ແລະ ແຜນການປະຈຳປີ 2018 ແລະ ອີງຕາມມະຕິຂອງ ກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ ສະບັບເລກທີ 076/ສພຊ, ລົງວັນ ທີ 17 ພະຈິກ 2017 ວ່າດ້ວຍການຮັບຮອງເອົາບົດລາຍງານຂອງລັດຖະບານ ກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນງົບປະມານແຫ່ງລັດ 6 ເດືອນຕົ້ນປີ, ຄາດຄະເນໝົດປີ 2017 ແລະ ແຜນການປະຈຳ ປີ 2018.

ຂ້າພະເຈົ້າ ຮູ້ສຶກເປັນກຽດຢ່າງສູງ ທີ່ໄດ້ຮັບມອບໝາຍໃຫ້ຂຶ້ນລາຍງານໃນນາມຕາງໜ້າລັດຖະບານຕໍ່ກອງປະຊຸມສະໄໝສາມັນເທື່ອ ທີ 06 ຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ ຊຸດທີ VIII ກ່ຽວກັບສະພາບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ, ແຜນງົບປະມານ ແຫ່ງລັດ ແລະ ແຜນເງິນຕາ ປີ 2018 ແລະ ສະເໜີທິດທາງຄາດໝາຍແຜນປີ 2019, ຊຶ່ງໄດ້ ອີງໃສ່ການສັງລວມບັນດາຂໍ້ມູນ ຈາກ ບັນດາຂະແໜງການຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ບັນດາແຂວງ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ, ຊຶ່ງສາມາດສັງລວມໂດຍສັງເຂບ ດັ່ງນີ້:

I. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ, ແຜນງົບປະມານແຫ່ງລັດ ແລະ ແຜນເງິນຕາ ປີ 2018

1. ສະພາບພື້ນເດັ່ນຂອງໂລກ, ພາກພື້ນ ແລະ ພາຍໃນປະເທດ

ປີ 2018 ສະພາບເສດຖະກິດຂອງໂລກ ຍັງສືບຕໍ່ຂະຫຍາຍຕົວ ຢູ່ໃນຈັກຫວະບໍ່ສູງ, ນອກຈາກນັ້ນ ຍັງມີຄວາມຂັດແຍ່ງທາງດ້ານ ການເມືອງ ແລະ ການກົດກັນດ້ານການຄ້າລະຫວ່າງປະເທດມະຫາອິນດີ ແລະ ບັນດາປະເທດໃນພາກພື້ນ ເຮັດໃຫ້ເປັນອຸປະສັກ ແລະ ສົ່ງຜົນໃຫ້ການຂະຫຍາຍຕົວທາງດ້ານເສດຖະກິດ, ການຄ້າ ແລະ ການລົງທຶນ ໃນພາກພື້ນຢູ່ໃນຈັກຫວະທີ່ຊ້າ. ສ່ວນສະພາບການດ້ານ ການເງິນໂລກ ຍັງມີການຜັນແປຫລາຍດ້ານ ເປັນຕົ້ນ ອັດຕາດອກເບ້ຍຂອງຕະຫລາດເພີ່ມຂຶ້ນສູງ, ລາຄານໍ້າມັນສູງຂຶ້ນ, ເຊິ່ງສົ່ງຜົນເຮັດໃຫ້ ຕົ້ນທຶນການຄ້າ, ການລົງທຶນ ແລະ ການຜະລິດ ສູງຂຶ້ນ. ສະພາບດັ່ງກ່າວມີຜົນກະທົບໂດຍກົງ ແລະ ທາງອ້ອມຕໍ່ການພັດທະນາ ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຂອງປະເທດເຮົາຫລາຍພິສິມຄວນ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ໂດຍລວມແລ້ວເຫັນວ່າ ຈັກຫວະການເຕີບໂຕຂອງເສດຖະກິດ ໂລກ ແລະ ພາກພື້ນ ເຖິງວ່າຈະບໍ່ສູງ ແຕ່ກໍ່ຄ່ອຍພື້ນຕົວ ແລະ ລາຄາແຮ່ທາດ ປັບໂຕດີຂຶ້ນ, ການຄ້າ ແລະ ການລົງທຶນ ມີຄວາມພົດພື້ນ ຂຶ້ນຕື່ມ, ນອກຈາກນີ້ ເສດຖະກິດຂອງປະເທດອ້ອມຂ້າງ ສປປ ລາວ ໂດຍສະເພາະ ສປ ຈີນ ແລະ ປະເທດອື່ນໆ ຍັງສືບຕໍ່ຂະຫຍາຍຕົວ ຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ຊຶ່ງເປັນກາລະໂອກາດໃຫ້ມີການຂະຫຍາຍການລົງທຶນຕ່າງປະເທດ, ການຄ້າ ແລະ ການບໍລິການ ຫລາຍຂຶ້ນ.

ສໍາລັບສະພາບພາຍໃນປະເທດເຫັນວ່າ ເສດຖະກິດມະຫາພາກໂດຍລວມຍັງມີຄວາມໝັ້ນທ່ຽງ ແລະ ສືບຕໍ່ຂະຫຍາຍ ຕົວຢ່າງຕໍ່ ເນື່ອງແຕ່ໃນຈັກຫວະທີ່ຊ້າລົງ ເນື່ອງຈາກປັດໃຈພາຍນອກ ແລະ ພາຍໃນປະເທດ, ໂດຍສະເພາະຜົນກະທົບຈາກການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງຕົ້ນ ທຶນການຜະລິດ, ນອກຈາກນີ້ ສະພາບທາງດ້ານການເງິນ-ເງິນຕາ ກໍຍັງມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ, ຄ່າຂອງເງິນກີບ ທຽບໃສ່ເງິນຕາສະກຸນຫຼັກ

ອ່ອນຄ່າລົງ ຫຼາຍກ່ວາຊຸມປີຜ່ານມາ, ການປ່ອຍສິນເຊື້ອຂອງທະນາຄານ ເລີ່ມຫັນເຂົ້າສູ່ຄວາມເຂັ້ມງວດຂຶ້ນກ່ວາເກົ່າ. ນອກຈາກນີ້ ຍັງປະເຊີນກັບໄພພິບັດທຳມະຊາດ ແລະ ນໍ້າຖ້ວມຢ່າງໜັກໜ່ວງ. ລັດຖະບານ ໄດ້ສຸມທຸກຄວາມສາມາດ ຊີ້ນຳບັນດາຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອແກ້ໄຂຂອດຫຍຸ້ງຍາກ ແນໃສ່ສ້າງເງື່ອນໄຂໃຫ້ທຸກພາກສ່ວນເສດຖະກິດ ດຳເນີນການເຄື່ອນໄຫວເປັນປົກກະຕິ, ໂດຍໄດ້ອອກຫລາຍນິຕິກຳ, ນະໂຍບາຍ ແລະ ມາດຕະການສຳຄັນ ເພື່ອຮັກສາສະເຫຼຍລະພາບທາງດ້ານເສດຖະກິດ ແລະ ກະຕຸ້ນການເຕີບໂຕໃຫ້ມີລັກສະນະຕໍ່ເນື່ອງ.

2. ຕີລາຄາການເຕີບໂຕທາງດ້ານເສດຖະກິດ

ຜ່ານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ 9 ເດືອນຕົ້ນ, ຄາດຄະເນວ່າ ປີ 2018 ແລະ ການຕີລາຄາໂດຍຄິດໄລ່ຜົນກະທົບຈາກປັດໃນພາຍໃນ ແລະ ພາຍນອກ, ລວມໄປເຖິງ ໄພພິບັດນໍ້າຖ້ວມຢ່າງໜັກໜ່ວງໃນຂອບເຂດທີ່ວ່າປະເທດ ເຫັນວ່າ ອັດຕາການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງ GDP ໝົດປີ ຈະບັນລຸພຽງແຕ່ 6,5% (ຄາດໝາຍສະພາຮັບຮອງ 7%) ຫຼື ເປັນມູນຄ່າ 152.425 ຕື້ກີບ, ແຕ່ຖ້າຄິດໄລ່ເປັນມູນຄ່າ GDP ສະເລ່ຍຕໍ່ຫົວຄົນ ເຫັນວ່າສູງກ່ວາຄາດໝາຍທີ່ວາງໄວ້ເລັກນ້ອຍ ຄື ເທົ່າກັບ 2.599 ໂດລາສະຫະລັດ (ມະຕິສະພາ 2.536 ໂດລາ), ລາຍໄດ້ແຫ່ງຊາດຕໍ່ຫົວຄົນ (GNI) ເທົ່າກັບ 2.209 ໂດລາສະຫະລັດ (ມະຕິສະພາ 2.004 ໂດລາສະຫະລັດ). ລາຍລະອຽດບາງດ້ານ ມີດັ່ງນີ້:

2.1. ສະພາບການຜະລິດຂອງຂະແໜງການເສດຖະກິດ ແລະ ບໍລິການ ຢູ່ພາຍໃນປະເທດ

- 1) **ຂະແໜງກະສິກຳ:** ໂດຍລວມແລ້ວ ການຜະລິດກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ຄາດຄະເນວ່າຈະມີອັດຕາການເຕີບໂຕຫລຸດແຜນການທີ່ວາງໄວ້ ຄື ຈະບັນລຸພຽງ 2,5% (ແຜນການ 2,8%), ຍ້ອນຜົນກະທົບຈາກໄພທຳມະຊາດ ໂດຍສະເພາະມີສະພາບນໍ້າຖ້ວມ ເນື້ອທີ່ການຜະລິດ ຢູ່ 16 ແຂວງ. ປະເມີນຜົນເສຍຫາຍເບື້ອງຕົ້ນ ປະມານ 90.670 ເຮັກຕາເປັນມູນຄ່າທັງໝົດປະມານ 1.261,6 ຕື້ກີບ, ໃນນັ້ນ: ການປູກຝັງເສຍຫາຍ 851,3 ຕື້ກີບ. ການລ້ຽງສັດ ແລະ ການປະມົງ 89,7 ຕື້ກີບ ແລະ ຊົນລະປະທານ 320,7 ຕື້ກີບ; ຄາດໝາຍທາງດ້ານກະສິກຳ ຄາດວ່າຈະບໍ່ບັນລຸໄດ້ຕາມແຜນ ເປັນຕົ້ນ: ຜົນຜະລິດເຂົ້າລວມຈະບັນລຸໄດ້ 3,6 ລ້ານໂຕນ ເທົ່າກັບ 86% ຂອງແຜນການ (ມະຕິສະພາ 4,2 ລ້ານໂຕນ). ການລ້ຽງສັດໃຫຍ່, ສັດປີກ ແລະ ການລ້ຽງປາກໍ່ຫຼຸດປົກກະຕິ.
- 2) **ຂະແໜງອຸດສາຫະກຳ:** ຄາດວ່າຈະເພີ່ມຂຶ້ນ 7,7% ເຊິ່ງຫຼຸດແຜນການທີ່ວາງໄວ້ 1,4% (ມະຕິສະພາ 9,1%), ຍ້ອນຜົນກະທົບຈາກປັດໄຈພາຍນອກ ໂດຍສະເພາະແມ່ນລາຄາແຮ່ທາດ ແລະ ໄຟຟ້າທີ່ຍັງບໍ່ປັບໂຕຕີຂຶ້ນ, ສິນຄ້າສິ່ງອອກບໍ່ທັນເພີ່ມຂຶ້ນເທົ່າທີ່ຄວນ. ການຜະລິດກະແສໄຟຟ້າຄາດວ່າ ເພີ່ມຂຶ້ນ ປະມານ 7,5% ໃນປີ 2018 ຫຼຸດຈາກ 32,4% ໃນປີ 2017, ຂະແໜງບໍ່ແຮ່ກໍ່ຍັງສືບຕໍ່ຕິດລົບ 0,3% (ປີຜ່ານມາ ຕິດລົບ 4,3%). ຂະແໜງ ການກໍ່ສ້າງ ເພີ່ມຂຶ້ນ 21,9% ຍ້ອນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການໃຫຍ່ຈຳນວນໜຶ່ງມີຄວາມຄືບໜ້າດີ, ໃນນັ້ນ ໂຄງການກໍ່ສ້າງທາງລົດໄຟລາວ-ຈີນ ປະຕິບັດໄດ້ 41%, ຂະແໜງອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງກໍ່ຍັງສືບຕໍ່ຂະຫຍາຍໂຕດີ(6,9%) ໂດຍສະເພາະໃນເຂດເສດຖະກິດພິເສດສະຫວັນເຊໂນ, ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ແລະ ຈຳປາສັກ.
- 3) **ຂະແໜງບໍລິການ:** ຄາດວ່າຈະເພີ່ມຂຶ້ນຈາກ 4,4% ໃນປີ 2017 ມາເປັນ 7,6% ໃນປີ 2018 ເຊິ່ງສູງກ່ວາແຜນການທີ່ວາງໄວ້ (6,4%). ການຈໍລະຈອນສິນຄ້າ ປະຕິບັດໄດ້ 28.459 ຕື້ກີບ ເທົ່າກັບ 49,6% ຂອງແຜນການ (ມະຕິສະພາ 57.386 ຕື້ກີບ), ຂະແໜງ ຂາຍຍົກຂາຍຍ່ອຍຄາດວ່າຂະຫຍາຍຕົວເພີ່ມ 11,1%, ສ່ວນຂະແໜງການຂົນສົ່ງ ແລະ ບໍລິການທີ່ພັກອາໄສ ແລະ ອາຫານ ທີ່ຕິດພັນກັບວຽກງານທ່ອງທ່ຽວເພີ່ມຂຶ້ນພຽງເລັກນ້ອຍ. ການເປີດປີທ່ອງທ່ຽວ 2018 ບໍ່ສາມາດລະດົມນັກທ່ອງທ່ຽວເຂົ້າມາໄດ້ຕາມແຜນ 6 ເດືອນມີ 2,126 ລ້ານເທື່ອຄົນ, 9 ເດືອນມີ 3 ລ້ານ ເທື່ອຄົນ ແລະ ຄາດວ່າໝົດປີຈະບັນລຸ 4 ລ້ານເທື່ອຄົນ (ແຜນການ 5 ລ້ານເທື່ອຄົນ).

2.2. ສະພາບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນງົບປະມານ ແລະ ເງິນຕາ

- 1/ **ການປະຕິບັດຄາດໝາຍທາງດ້ານງົບປະມານ**
 - ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນງົບປະມານແຫ່ງລັດ 9 ເດືອນ ປີ 2018 ເຫັນວ່າໄດ້ຕີສົມຄວນ ທຽບໃສ່ໄລຍະດຽວກັນຂອງປີ 2017, ລາຍຮັບທັງໝົດສາມາດປະຕິບັດໄດ້ 67,04% ຂອງແຜນການປີ (ເພີ່ມຂຶ້ນ 15,5%), ໃນນັ້ນ ລາຍຮັບພາຍໃນປະຕິບັດໄດ້ 69,69% ຂອງແຜນການປີ (ເພີ່ມຂຶ້ນ 17,7% ທຽບໃສ່ປີ 2017) ແຕ່ລາຍຮັບຈາກການຊ່ວຍເຫຼືອລ້າ ມີທ່າອຽງຫລຸດລົງ ຄື ປະມານ 45,20% ຂອງແຜນການປີ (ຫຼຸດຈາກປີຜ່ານມາ 6,85%). ສ່ວນລາຍຈ່າຍປະຕິບັດໄດ້ 68,16% ຂອງແຜນການ (ເພີ່ມຂຶ້ນ 14,8% ທຽບໃສ່ປີ 2017), ບັນດາລາຍຈ່າຍບຸລິມະສິດ

ສາມາດປະຕິບັດໄດ້ຕາມແຜນການ ແລະ ຫນາວເວລາ ເປັນຕົ້ນ: ລາຍຈ່າຍເງິນເດືອນ, ເງິນນະໂຍບາຍຕ່າງໆ ປະຕິບັດໄດ້ 70% ຂອງແຜນການ, ຊຳລະໜີ້ສິນ 74,64%. ນອກນັ້ນ ຍັງໄດ້ແກ້ໄຂໜີ້ສິນໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ ດ້ວຍຫຼາຍຮູບການ ເຊັ່ນ: ຊຳລະໜີ້ດ້ວຍແຫຼ່ງທຶນປົກກະຕິ, ອ່ວຍໜີ້ 3 ແຈ ແລະ ການຊຳລະຄືນດົນທຶນພັນທະບັດລົງທຶນ.

- ຄາດຄະເນການຈັດເກັບລາຍຮັບລວມ ໝົດປີ ຈະບັນລຸໄດ້ **25.496,15 ຕື້ກີບ** ເທົ່າກັບ **100,17%** ຂອງແຜນການປີ, ໃນນີ້ ລາຍຮັບພາຍໃນ **22.421,32 ຕື້ກີບ**, ເທົ່າກັບ **98,77% ຂອງແຜນການປີ**; (ລາຍຮັບພາຍໃນຂອງບາງຂະແໜງ ຄາດວ່າຈະຈັດເກັບໄດ້ເກີນແຜນ ຍ້ອນມີລາຍຮັບຈາກການຊຳລະໜີ້ຂອງລັດວິສາຫະກິດ, ເງິນປັນຜົນຈາກການຂາຍຮຸ້ນຂອງບໍລິສັດລົງທຶນ. ນອກນີ້ ຍັງມີລາຍຮັບຂະແໜງວິຊາການ ເພື່ອຈັດຮັບ-ຈັດຈ່າຍ ເພີ່ມຕາມການສະເໜີຂອງຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນນຳອີກ). **ສ່ວນດ້ານລາຍຈ່າຍ** ຄາດຄະເນປະຕິບັດໝົດປີ 2018 ຕາມຕົວເລກເບື້ອງຕົ້ນແມ່ນຈະຢູ່ໃນລະດັບປະມານ **32.692,74 ຕື້ກີບ** ຫຼື ປະມານ 99,64% ຂອງແຜນການປີ (ແຜນການປີ 32.809,41 ຕື້ກີບ).
- ຄາດຄະເນ ການຂາດດຸນງົບປະມານ ຈຳນວນ **7.196,59 ຕື້ກີບ** ຫຼື ປະມານ **4,72% ຂອງ GDP** (ແຜນຂາດດຸນທີ່ສະພາຮັບຮອງ ມີຈຳນວນ 7.357,41 ຕື້ກີບ ຫຼື ເທົ່າກັບ **4,92%** ຂອງ GDP, ຕົວເລກ GDP ຄາດວ່າຈະບັນລຸໄດ້ຈຳນວນ 152.425 ຕື້ກີບ). ການລະດົມແຫຼ່ງທຶນເພື່ອດຸນດ່ຽງງົບປະມານປີ 2018 ແມ່ນປະຕິບັດຕາມແຜນການໄດ້ເປັນສ່ວນໃຫຍ່ ແລະ ກຳລັງດຳເນີນການລະດົມທຶນຈາກຕ່າງປະເທດ ແລະ ສະຖາບັນການເງິນຕ່າງໆ ໃຫ້ພຽງພໍກັບຄວາມຕ້ອງການຈ່າຍໃນປີ; ພ້ອມທັງ ໄດ້ສຳເລັດຂັ້ນຕອນການກະກຽມເພື່ອທົດລອງອອກຈຳໜ່າຍພັນທະບັດລັດຖະບານ ຜ່ານຕະຫຼາດຫຼັກຊັບລາວ ໃນທ້າຍປີ 2018.

2/ ການປະຕິບັດຄາດໝາຍທາງດ້ານເງິນຕາ

- ອັດຕາເງິນເຟີ້ມີທ່າອ່ຽງເພີ່ມຂຶ້ນຈາກ 0,95% ໃນເດືອນມັງກອນ 2018 ມາເປັນສະເລ່ຍ 2,08% ໃນ 9 ເດືອນ ປີ 2018, ເຊິ່ງນອນໃນແຜນການທີ່ກຳນົດບໍ່ເກີນ 5%, ສະເພາະເດືອນກັນຍາ 2018 ອັດຕາເງິນເຟີ້ແມ່ນ 3,06%;
- ປະລິມານເງິນຈຳລະຈອນ (M2) ຂະຫຍາຍຕົວ ໃນລະດັບ 9,89% ໃນເດືອນ 9/2018 ຊຶ່ງແຜນການ ແມ່ນບໍ່ເກີນ 25%; ເຫັນວ່າ ຕ່ຳກວ່າທີ່ກຳນົດໄວ້;
- ອັດຕາແລກປ່ຽນ ເງິນກີບທຽບເງິນໂດລາສະຫະລັດສະເລ່ຍອ່ອນຄ່າ 3,78% ແລະ ເງິນກີບທຽບກັບເງິນບາດອ່ອນຄ່າ 4,50% (ສະເລ່ຍເດືອນ 9/2018) ທຽບໃສ່ທ້າຍປີຜ່ານມາ;
- ຄັງສຳຮອງເງິນຕາຕ່າງປະເທດຮອດເດືອນ 9/2018 ກຸ້ມການນຳເຂົ້າ 3,51 ເດືອນ ຕ່ຳກວ່າແຜນການ ທີ່ກຳນົດໄວ້ບໍ່ໃຫ້ຫຼຸດ 5 ເດືອນ, ທຽບໃສ່ທ້າຍປີ 2017 ຫຼຸດລົງ (ປີ 2017 ກຸ້ມ 4,4 ເດືອນ);
- ຍອດເຫຼືອເງິນຝາກຂອງທະນາຄານທຸລະກິດກວມເອົາ 55,82% ຂອງ GDP (ແຜນການ 66% ຂອງ GDP); ຍອດເຫຼືອສິນເຊື້ອຂອງທະນາຄານທຸລະກິດ ທ້າຍເດືອນ 9/2018 ກວມເອົາ 48,88% ຂອງ GDP (ແຜນການ 55% ຂອງ GDP). ອັດຕາໜີ້ບໍ່ເກີດດອກອອກຜົນ (NPL) ຢູ່ໃນລະດັບ 3,09% ຂອງຍອດສິນເຊື້ອທັງໝົດ(ແຜນການບໍ່ເກີນ 3%).

3. ສະພາບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນການລົງທຶນ ເພື່ອການພັດທະນາ

1) ການປະຕິບັດແຜນການລົງທຶນຂອງລັດ

- ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ ມີຄວາມຊັກຊ້າກວ່າປີຜ່ານມາ. ເນື່ອງຈາກຍັງຢູ່ໃນໄລຍະການປັບກົນໄກ ແລະ ວາລະກອງປະຊຸມສະພາຂັ້ນແຂວງ ເຮັດໃຫ້ສະພາທ້ອງຖິ່ນບາງເຂດ ອະນຸມັດຜ່ານໂຄງການດັ່ງກ່າວໃນທ້າຍເດືອນ 2 ປີ 2018, ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ຫຼາຍໂຄງການເລີ່ມປະຕິບັດໂຄງການຊ້າ.
- ຮອດປະຈຸບັນການປະຕິບັດແຜນການລົງທຶນຂອງລັດປະຕິບັດໄດ້ປະມານ 55,96% ຂອງແຜນການປີ, ປະຕິບັດ 3.281 ໂຄງການ, ມູນຄ່າ 2.574,5 ຕື້ກີບ, ໃນນັ້ນ: ທຶນປົກກະຕິ ປະຕິບັດໄດ້ 1.820,17 ຕື້ກີບ ເທົ່າກັບ 53,89% ຂອງແຜນການ ແລະ ບ້ວງລົງທຶນອື່ນໆ ປະຕິບັດໄດ້ 754,33 ຕື້ກີບ ເທົ່າກັບ 61,7% ຂອງແຜນການ, ໃນນີ້ ກອງທຶນທາງປະຕິບັດໄດ້ 431,5 ຕື້ກີບ ເທົ່າກັບ 65,4% ຂອງແຜນການ;
- ການຊຳລະໜີ້ສິນການລົງທຶນຂອງລັດ ໄລຍະຜ່ານມາໄດ້ມີຄວາມພະຍາຍາມຫຼາຍສົມຄວນ, ເຮັດໃຫ້ໜີ້ສິນແຕ່ປີ 2016 ທີ່ເປັນໂຄງການສຳເລັດ 100% ຊຳລະໄປແລ້ວ 14.008 ຕື້ກີບ ປະຈຸບັນຍັງເຫຼືອ 9.493,64 ຕື້ກີບ, ມີ 1.646 ໂຄງການ (ປີ 2017

ຊໍາລະ 1.589 ຕື້ກີບ, ປີ 2018 ຊໍາລະລວມໜີ້ສິນທັງໝົດ 3.779,7 ຕື້ກີບ). ໜີ້ໄພພິບັດແຕ່ປີ 2011-2017 ຍັງຄ້າງ 1.350 ຕື້ກີບ. ສໍາລັບໂຄງການສືບຕໍ່ ທີ່ສໍາເລັດໜ້າວຽກແລ້ວແຕ່ບໍ່ທັນໄດ້ຊໍາລະແມ່ນຍັງມີຈໍານວນສູງ.

2) **ການລົງທຶນຂອງພາກເອກະຊົນ:** ຍັງສືບຕໍ່ຂະຫຍາຍຕົວດີ ຊຶ່ງຕົວເລກທຶນຈົດທະບຽນບັນລຸໄດ້ **3.880 ລ້ານໂດລາສະຫະລັດ** ຫຼື ປະມານ **32.980 ຕື້ກີບ**, ມີ 2.924 ໂຄງການ, **ລົ່ນແຜນປະມານ 60%** (ມະຕິສະພາ 20.730 ຕື້ກີບ). ທຶນທີ່ນໍາມາປະຕິບັດຕົວຈິງມີທັງໝົດ 636,7 ລ້ານໂດລາສະຫະລັດ (ຫຼື ປະມານ 5.220 ຕື້ກີບ), ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ການປະຕິບັດຄໍາສັ່ງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ເລກທີ 02/ນຍ ວ່າດ້ວຍການດໍາເນີນທຸລະກິດຍັງບໍ່ທັນໄດ້ດີ, ຂັ້ນຕອນພາຍຫລັງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດລົງທຶນ ຍັງບໍ່ທັນສະດວກ, ຜ່ານຫຼາຍຂອດ ແລະ ຊັກຊ້າ ສົ່ງຜົນໃຫ້ 10 ຕົວຊີ້ວັດ ການອໍານວຍຄວາມສະດວກໃນການດໍາເນີນທຸລະກິດ ທີ່ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນໄດ້ກໍານົດ ປີນີ້ຍັງມີ 8 ຕົວຊີ້ວັດທີ່ຍັງມີຄວາມຊັກຊ້າ ແລະ ມີອັນດັບຕໍ່າທຽບໃສ່ປີຜ່ານມາ (ໄດ້ເພີ່ມຈາກລໍາດັບ 141 ມາເປັນ 154) ເຊັ່ນ: ຕົວຊີ້ວັດ ① ການເລີ່ມຕົ້ນທຸລະກິດ(ໄດ້ທີ 160), ② ການຂໍອະນຸມັດປຸກສ້າງ(ໄດ້ທີ 47), ③ ການຂໍເອົາໄຟຟ້າເຂົ້າຕິດຕັ້ງ(ໄດ້ທີ 155), ④ ການຈົດທະບຽນຊັບສິນ(ໄດ້ທີ 65), ⑤ ການເຂົ້າເຖິງສິນເຊື່ອ(ໄດ້ທີ 75), ⑥ ການປົກປ້ອງຜູ້ລົງທຶນລາຍນ້ອຍ(ໄດ້ທີ 165), ⑦ ການມອບອາກອນກໍາໄລ(ໄດ້ທີ 146), ⑧ ການຄ້າຊາຍແດນ(ໄດ້ທີ 120).

3) **ການປ່ອຍສິນເຊື່ອຈາກທະນາຄານ:** ໃຫ້ແກ່ວຽກງານຈຸດສຸມ ແລະ ແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກຜ່ານມາປະຕິບັດໄດ້ **3.117,46 ຕື້ກີບ** ປະກອບມີ ສິນເຊື່ອຈາກທະນາຄານນະໂຍບາຍປ່ອຍໃຫ້ເປົ້າໝາຍທຸກຍາກທັງໝົດໄດ້ 2.065,59 ຕື້ກີບ, ໃນນັ້ນ: ປ່ອຍໃຫ້ຈຸດສຸມລັດຖະບານ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ 331,44 ຕື້ກີບ, ວຽກງານ 3 ສ້າງ 295,44 ຕື້ກີບ ແລະ ໂຄງການບຸລິມະສິດຜະລິດເປັນສິນຄ້າ 429,15 ຕື້ກີບ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ເຫັນວ່າການປ່ອຍສິນເຊື່ອເຂົ້າໃນການຊຸກຍູ້ການຜະລິດຍັງມີໜ້ອຍ ແລະ ບໍ່ພຽງພໍກັບຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການຕົວຈິງ.

ສັງລວມແລ້ວ ໃຫ້ປີ 2018 ລັດຖະບານ ໄດ້ສຸມທຶນຮອນທັງໝົດເຂົ້າໃສ່ການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ປະມານ 42.451.66 ຕື້ກີບ ເທົ່າກັບ 27,85% ຂອງ GDP.

4. ຂົງເຂດວັດທະນາທໍາ-ສັງຄົມ

1) **ວຽກງານສຶກສາ:** ມີຄວາມຄືບໜ້າດີສົມຄວນ ໃນນັ້ນ: ອັດຕາເຂົ້າຮຽນໃໝ່ສຸດທິຊັ້ນປະຖົມສຶກສາ ໃຫ້ບັນລຸໄດ້ 98% (ມະຕິສະພາ 98%); ອັດຕາລອດເຫຼືອ ຮອດ ປ 5 ບັນລຸໄດ້ 82,2% (ມະຕິສະພາ 84%); ອັດຕາເຂົ້າຮຽນລວມຊັ້ນມັດທະຍົມຕອນຕົ້ນ ບັນລຸໄດ້ 83,1% (ມະຕິສະພາ 85%); ອັດຕາເຂົ້າຮຽນລວມຊັ້ນມັດທະຍົມຕອນປາຍບັນລຸໄດ້ 53,3% (ມະຕິສະພາ 54%); ສາມາດປະກາດເປັນເມືອງຈົບຊັ້ນມັດທະຍົມຕອນຕົ້ນບໍາລຸງ ໄດ້ຕື່ມຈໍານວນ 24 ເມືອງ. ລວມທົ່ວປະເທດມີເມືອງທີ່ໄດ້ປະກາດຈົບຊັ້ນມັດທະຍົມຕອນຕົ້ນບໍາລຸງແລ້ວທັງໝົດ 117 ເມືອງ. ຈໍານວນນັກຮຽນເຂົ້າຮຽນໃນສາຍອາຊີວະສຶກສາ ທຽບໃສ່ປີຜ່ານມາເພີ່ມຂຶ້ນ 18,5%, ຊຶ່ງໃນປີ 2018 ມີນັກຮຽນເຂົ້າຮຽນໃໝ່ທັງທິດ 18.355 ຄົນ, ຍິງ 7.579 ຄົນ.

2) **ດ້ານສາທາລະນະສຸກ:** ເຫັນວ່າມີຄວາມຕັ້ງໜ້າດີຂຶ້ນ ສະແດງອອກຄື: ອັດຕາການຕາຍຂອງເດັກນ້ອຍ 1 ປີບັນລຸໄດ້ 40/1.000 (ມະຕິສະພາ 38/1000); ອັດຕາການຕາຍຂອງແມ່ ບັນລຸໄດ້ 206/100.000 (ມະຕິສະພາ 175/100.000); ອັດຕາການຕາຍຂອງເດັກລຸ່ມ 5 ປີ ຫຼຸດລົງຍັງເຫຼືອ 46/1.000 (ມະຕິສະພາ 45/1.000 ຄົນ ຂອງເດັກເກີດມີຊີວິດ) ຫຼຸດຜ່ອນອັດຕາເດັກນ້ອຍລຸ່ມ 5 ປີ ທີ່ມີນ້ຳໜັກຕໍ່າກວ່າມາດຕະຖານຍັງເຫຼືອ 21,1% (ມະຕິສະພາ 21%); ອັດຕາເດັກນ້ອຍລຸ່ມ 5 ປີ ທີ່ເຕ້ຍ ຂາດສານອາຫານບັນລຸໄດ້ 33% (ມະຕິສະພາ 33,2%); ອັດຕາການຊົມໃຊ້ນໍ້າສະອາດ ບັນລຸໄດ້ 83.9% (ມະຕິສະພາ 88%) ອັດຕາການຊົມໃຊ້ວິດຖ່າຍ ບັນລຸໄດ້ 73.6% (ມະຕິສະພາ 73%).

3) **ວຽກງານແຮງງານ-ສະຫວັດດີການສັງຄົມ:** ການພັດທະນາສີມີແຮງງານທັງພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນແມ່ນໄດ້ເອົາໃຈ ໃສ່ສິ່ງເສີມໃນການຈັດຕັ້ງເຝິກອົບຮົມ ໄດ້ 53.678 ຄົນ, ຍິງ 22.465 ຄົນ, ເທົ່າກັບ 40,79% ຂອງແຜນການ (ມະຕິສະພາ 131.600 ຄົນ). ໃນນີ້: ຂະແໜງກະສິກໍາ-ປ່າໄມ້ 10.277 ຄົນ, ອຸດສະຫະກໍາ 19.353 ຄົນ, ແລະ ບໍລິການ 24.048 ຄົນ, ໄດ້ສະໜອງແຮງງານເຂົ້າສູ່ຕະຫຼາດແຮງງານທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດໄດ້ທັງໝົດຈໍານວນ 53.822 ຄົນ ເທົ່າກັບ 37% ຂອງແຜນການ

(ມະຕິສະພາ 143.230 ຄົນ), ຍິງ 28.344 ຄົນ, ເທົ່າກັບ 37,5% ຂອງແຜນການ. ໃນນີ້ ຈັດຫາງານໃຫ້ແຮງງານພາຍໃນຈຳນວນ 6.929 ຄົນ ແລະ ສົ່ງແຮງງານລາວໄປຕ່າງປະເທດ ຈຳນວນ 46.893 ຄົນ, ນອກຈາກນັ້ນ, ກໍ່ຍັງໄດ້ຂະຫຍາຍອັດຕາການປົກຄຸມປະກັນສັງຄົມ, ປະຕິບັດນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ ແລະ ຄຸນງາມ ຄວາມດີຕໍ່ການປະຕິວັດຊາດໄດ້ 1.549 ທ່ານ ເທົ່າກັບ 35% ຂອງແຜນການ(ມະຕິສະພາ 4.927 ທ່ານ) ແລະ ໄດ້ສຳຫຼວດ ແລະ ພົບເຫັນພື້ນທີ່ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກ 4.354 ເຮັກຕາ ເທົ່າກັບ 96% ຂອງແຜນການ(ມະຕິສະພາ 4.500 ເຮັກຕາ).

4) **ວຽກງານຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ການທ່ອງທ່ຽວ:** ສາມາດສ້າງຄອບຄົວວັດທະນະທຳໄດ້ 19.868 ຄອບຄົວ ເທົ່າກັບ 66,23% (ມະຕິສະພາ 30.000 ຄອບຄົວ), ບ້ານວັດທະນະທຳໄດ້ 205 ບ້ານ (ມະຕິສະພາ 200 ບ້ານ) ແລະ ກຸ່ມບ້ານວັດທະນະທຳ 06 ກຸ່ມບ້ານເທົ່າກັບ 75% ຂອງແຜນການ (ມະຕິສະພາ 8 ກຸ່ມບ້ານ). ໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ການໂຄສະນາຕ້ານການຄ້າມະນຸດຮ່ວມກັບກົມໃຫຍ່ຕ່າງໆ, ເກັບກຳຂໍ້ມູນເພື່ອພື້ນຟູ, ສົ່ງເສີມເອກະລັກວັດທະນະທຳພື້ນເມືອງ ແລະ ຮີດຄອງປະເພນີລາວບັນດາເຜົ່າ; ໄດ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນການສະເຫຼີມສະຫຼອງປີທ່ອງທ່ຽວລາວປີ 2018 ຢ່າງກວ້າງຂວາງ ແລະ ດຳເນີນການເປີດປີທ່ອງທ່ຽວລາວຢູ່ບັນດາແຂວງຕ່າງໆແລ້ວ 13 ແຂວງ. ເຂົ້າຮ່ວມງານວາງສະແດງທ່ອງທ່ຽວອາຊຽນ, ທ່ອງທ່ຽວໂລກ ແລະ ງານວາງສະແດງທ່ອງທ່ຽວທີ່ປະເທດຝຣັ່ງ. ໂຄສະນາການທ່ອງທ່ຽວລາວຜ່ານສື່ທັງພາຍໃນແລະຕ່າງ ປະເທດ.

5) **ວຽກງານພັດທະນາຊຸມນະບົດ ແລະ ລົບລ້າງຄວາມທຸກຍາກ:** ການຈັດສັນງົບປະມານລົງທຶນໃສ່ວຽກພັດທະນາຊຸມນະບົດ ແລະ ແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກ ເປັນທຶນທັງໝົດ 1.486,39 ຕື້ກີບ, ໃນນີ້: ທຶນພາຍໃນ 792,40 ຕື້ກີບ ແລະ ທຶນຕ່າງປະເທດ 693,99 ຕື້ກີບ.

ສຳລັບທຶນພາຍໃນ 792,44 ຕື້ກີບ ປະກອບມີ: ທຶນຈັດສັນໃສ່ວຽກພັດທະນາຊຸມນະບົດ ແລະ ລົບລ້າງຄວາມທຸກຍາກ ໂດຍກົງ 280,04 ຕື້ກີບ (ລວມມີ 20 ຈຸດສຸມ ຂອງສູນກາງ 30,28 ຕື້ກີບ, 71 ຈຸດສຸມ ຂອງທ້ອງຖິ່ນ 115,36 ຕື້ກີບ, 145 ຈຸດສຸມຈັດສັນພູມລຳເນົາ ແລະ ບ່ອນທຳມາຫາກິນຖາວອນ 123,40 ຕື້ກີບ ແລະ ທຶນສົມທົບກອງທຶນຫຼຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຍາກ 11 ຕື້ກີບ) ແລະ ບ້ວງທຶນປົນອ້ອມ ທີ່ບັນດາຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ຈັດສັນ 512,40 ຕື້ກີບ.

6) **ການພັດທະນາຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ:** ສາມາດອອກໃບຕາດິນໄດ້ 84.423 ຕອນ, ເທົ່າກັບ 84,42% ຂອງແຜນການ (ມະຕິສະພາ 100.000 ຕອນ), ສືບຕໍ່ປັບປຸງຮ່າງແຜນແມ່ບົດຈັດສັນທີ່ດິນແຫ່ງຊາດໂດຍສົມທົບຂໍ້ມູນການນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ແລະ ແຜນຍຸດທະສາດກ່ຽວກັບການນຳໃຊ້ທີ່ດິນຈາກຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ສຳເລັດການພັດທະນາ ແລະ ຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນໃຫ້ມີຄວາມທັນສະໄໝ, ປັບປຸງສະຖານີເຕືອນໄພແຜ່ນດິນໄຫວ 2 ແຫ່ງ ແລະ ລະບົບເຕືອນໄພລ່ວງໜ້າກ່ຽວກັບຂໍ້ມູນອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດໃນຂອບຂອບທ້ວ່າປະເທດ ແລະ ວຽກງານອື່ນໆກໍ່ມີຄວາມຄືບໜ້າພໍສົມຄວນ.

5. ຂົງເຂດປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ

ສາມາດຮັກສາຄວາມສະຫງົບ, ຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍຂອງສັງຄົມໂດຍພື້ນຖານ ແລະ ສະຖຽນລະພາບທາງດ້ານການເມືອງຢ່າງໜັກແໜ້ນ, ສ້າງເງື່ອນໄຂອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ການພັດທະນາປະເທດຊາດ. ລັດຖະບານໄດ້ສືບຕໍ່ເອົາໃຈໃສ່ເປັນພິເສດຕໍ່ການແກ້ໄຂບັນຫາຢາເສບຕິດ, ອຸປະຕິເຫດທ້ອງຖະໜົນ ແລະ ປາກົດ ການຫຍໍ້ທ້າງທາງສັງຄົມຕັ້ງໜ້າ, ເປັນຕົ້ນໄດ້ຈັດຕັ້ງຜັນຂະຫຍາຍຄຳສັ່ງ 27/ນຍ, ຄຳສັ່ງເລກທີ 15/ນຍ, ຄຳສັ່ງ 22/ຄລສພ, ຄຳສັ່ງ 1470/ປກສ, ໃນໄລຍະ 8 ເດືອນທີ່ຜ່ານມາ ມີຄະດີອາຍາເກີດຂຶ້ນທັງໝົດ 4.122 ລາຍ, ມ້າງໄດ້ 3.328 ລາຍ, ຜູ້ຖືກຫາ 4.556 ຄົນ, ຍິງ 541ຄົນ. ໃນທ້ວ່າປະເທດມີອຸບັດຕິເຫດເກີດຂຶ້ນທັງໝົດ 4.010 ລາຍ,ພາກທະນະເປ່ເພ 7.214 ຄັນ; ມີອັກຄີໄພເກີດຂຶ້ນທັງໝົດ 108 ຄັ້ງ ປະເມີນມູນຄ່າເສຍຫາຍທັງໝົດ 141 ຕື້ກີບ.

6. ຂົງເຂດການຕ່າງປະເທດ

ລັດຖະບານໄດ້ສືບຕໍ່ນະໂຍບາຍເປີດກວ້າງການພົວພັນ ແລະ ການຮ່ວມມື ກັບປະເທດເພື່ອນມິດຍຸດທະສາດ ໂດຍສະເພາະ ສສ ຫວຽດນາມ ແລະ ສປ ຈີນ, ພ້ອມກັນນັ້ນ ກໍ່ໄດ້ຮ່ວມມືແບບຫຼາຍຝ່າຍກັບບັນດາປະເທດໃກ້ຄຽງໂດຍຍຶດໜັ້ນຫຼັກການຕ່າງຝ່າຍຕ່າງມິດິນປະໂຫຍດ ຊຶ່ງສະແດງອອກໃນການເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມຕ່າງໆ ເຊັ່ນ: ກອງປະຊຸມ NIKEI ທີ່ປະເທດຢີປຸ່ນ, ກອງປະຊຸມ

ACMECS ຄັ້ງທີ 8 ແລະ CLMV ຄັ້ງທີ 9, ກອງປະຊຸມສຸດຍອດອາຊຽນຄັ້ງທີ 32 ທີ່ປະເທດສິງກະໂປ ແລະ ກອງປະຊຸມສຳຄັນອື່ນ.

7. ສະພາບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດເປົ້າໝາຍການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ SDGs ແລະ ການຫຼຸດພື້ນອອກຈາກສະພາວະຄວາມດ້ອຍພັດທະນາ (LDC).

ໃນເດືອນ ກໍລະກົດ ປີ 2018 ລັດຖະບານໄດ້ ລາຍງານຄວາມຄືບໜ້າໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ SDG ແບບສະໝັກໃຈ ຕໍ່ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ຄັ້ງທຳອິດຢູ່ NEW YORK ເຊິ່ງກໍ່ໄດ້ຮັບການຍ້ອງຍໍຊົມເຊີຍຕໍ່ຄວາມເອົາໃຈໃສ່ຂອງລັດຖະບານເຮົາ. ຄ່ຽງຄູ່ກັນນີ້ ຄະນະກຳມະການນະໂຍບາຍການພັດທະນາຂອງສາກົນ (CDP) ໄດ້ປະເມີນຄວາມຄືບໜ້າຂອງການຫຼຸດພື້ນອອກຈາກສະພາວະຄວາມດ້ອຍພັດທະນາ (LDC) ໃນຕົ້ນປີນີ້ ເຫັນວ່າ ສປປ ລາວ ບັນລຸ 2 ໃນ 3 ເງື່ອນ ໄຂຕາມມາດຖານທີ່ອົງການ CDP ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ຄື:

- 1) ລວມຍອດລາຍໄດ້ແຫ່ງຊາດຕໍ່ຫົວຄົນ (GNI) ປະຕິບັດໄດ້ 1.996 ໂດລາສະຫະລັດໄດ້ສູງກວ່າມາດຖານຂັ້ນຕໍ່າ ຄື 1.230 ໂດລາສະຫະລັດ (ລິ້ນຄາດໝາຍ 62,82%).
- 2) ດັດສະນີຊັບສິນມະນຸດ (HAI) ປະຕິບັດໄດ້ 72,8 ໄດ້ສູງກວ່າຄ່າມາດຕະຖານທີ່ຕັ້ງໄວ້ຄື 66 (ລິ້ນຄາດໝາຍ 10,3%).
- 3) ດັດສະນີຄວາມບອບບາງດ້ານເສດຖະກິດ (EVI) ບໍ່ສາມາດບັນລຸໄດ້ຕາມມາດຖານເງື່ອນໄຂ ປະຕິບັດໄດ້ 33,7 ສູງກວ່າຄ່າມາດຕະຖານ 32.

8. ວຽກງານບໍລິຫານລັດ

ລັດຖະບານ ໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ຍົກສູງປະສິດທິພາບການຄຸ້ມຄອງລັດດ້ວຍກົດໝາຍ, ເອົາໃຈໃສ່ວຽກງານການປົກຄອງ, ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ບໍລິຫານລັດໂດຍໄດ້ສ້າງໃໝ່ ແລະ ປັບປຸງນິຕິກຳລຸ່ມກົດໝາຍ ເປັນຕົ້ນ: ໄດ້ອອກນິຕິກຳວ່າດ້ວຍການສະມາຄົມ ຈຳນວນ 3 ສະບັບໃນທົ່ວປະເທດມີ 151 ສະມາຄົມ ແລະ 20 ມູນລະນິທິ ໃນນັ້ນແຂວງອະນຸມັດ 109 ສະມາຄົມ ແລະ 5 ມູນລະນິທິ, ໄດ້ປັບປຸງກົນໄກປະສານງານລະຫວ່າງຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ໃຫ້ກົມກຽວ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນຫຼາຍຂຶ້ນ, ໄດ້ສຳເລັດການຮັບຮອງ ແລະ ປະກາດການສ້າງຕັ້ງ 3 ນະຄອນຢ່າງເປັນທາງການ ຄື: ນະຄອນຫຼວງພະບາງ, ນະຄອນໄກສອນພົມວິຫານ ແລະ ນະຄອນປາກເຊ.

9. ຕີລາຄາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ, ແຜນງົບປະມານ ແລະ ແຜນເງິນຕາ ປີ 2018.

9.1. ດ້ານດີ:

- + ສະພາບການທາງດ້ານການເມືອງ, ການປົກຄອງ, ການປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ຍັງມີຄວາມ ໜັ້ນຄົງ ແລະ ໜັກແໜ້ນ, ສັງຄົມມີຄວາມສະຫງົບໂດຍພື້ນຖານ.
- + ເຖິງວ່າຈະມີຜົນກະທົບໃນຫລາຍດ້ານ ແຕ່ເຮົາຍັງສາມາດຮັກສາການເຕີບໂຕທາງດ້ານເສດຖະກິດຢູ່ໃນລະດັບ 6,5% ເຊິ່ງເປັນລະດັບທີ່ສູງສົມຄວນ ທຽບໃສ່ບັນດາປະເທດໃນພາກພື້ນ ແລະ ໃນໂລກ.
- + ເສດຖະກິດມະຫາພາກ ຍັງໜັ້ນທ່ຽງໂດຍພື້ນຖານ, ລວມໄປເຖິງສະພາບການຄ້າ, ການລົງທຶນ ແລະ ການຜະລິດພາຍໃນປະເທດ ຍັງສືບຕໍ່ຂະຫຍາຍຕົວຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ເຖິງວ່າຈະບໍ່ຢູ່ໃນຈັງຫວະທີ່ສູງ ຄືຊຸມປີຜ່ານມາ.
- + ໄດ້ມີການສ້າງ ແລະ ປັບປຸງ ຫລາຍນິຕິກຳ ທີ່ເປັນກົດໝາຍ, ນິຕິກຳລຸ່ມກົດໝາຍ ໂດຍສະເພາະບັນດານະໂຍ ບາຍ ແລະ ມາດຕະການສຳຄັນ ໃນການຄຸ້ມຄອງລັດ ຄຸ້ມຄອງສັງຄົມ, ການແກ້ໄຂບັນຫາອຸດຕັນທາງດ້ານເສດ ຖະກິດ ແລະ ອື່ນໆ.
- + ບັນດາຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ ໃນການປັບປຸງການຄຸ້ມຄອງ, ການບໍລິຫານ, ໂຄງຮ່າງການຈັດຕັ້ງ, ປັບປຸງຂັ້ນຕອນ ແລະ ກົນໄກການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຢ່າງເປັນລະບົບ ແລະ ຕໍ່ເນື່ອງ ເພື່ອເພີ່ມທະວີ ປະສິດທິຜົນໃນການປະຕິບັດໜ້າທີ່ວຽກງານ ໃຫ້ມີຄວາມຄ່ອງຕົວ, ວ່ອງໄວ, ທັນສະໄໝ ແລະ ໂປ່ງໃສ ຫລາຍຂຶ້ນ.
- + ການຈັດເກັບລາຍຮັບງົບປະມານ ມີທ່າຕັ້ງໜ້າ ແລະ ເພີ່ມຂຶ້ນ ທຽບໃສ່ປີ 2017 ພ້ອມທັງໄດ້ມີການປັບປຸງ ທັງດ້ານນິຕິກຳ, ກົນໄກການຈັດເກັບດ້ວຍການຫັນເປັນທັນສະໄໝຜ່ານລະບົບທະນາຄານ; ການປະຕິບັດລາຍຈ່າຍ ສາມາດຮັບປະກັນການເບີກຈ່າຍທັນກຳນົດເວລາ ແລະ ມີຄວາມຄ່ອງຕົວກວ່າເກົ່າ, ສາມາດຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນງົບປະມານແຫ່ງລັດໄປຕາມຄາດໝາຍທີ່ສະພາແຫ່ງຊາດໄດ້ຮັບຮອງ ເຊິ່ງຄາດຄະເນຈະສາມາດຮັກສາການຂາດດູນຢູ່ໃນລະດັບ 4,72% ຂອງ

GDP ຕໍ່າກ່ວາແຜນການທີ່ກຳນົດ (4,92%); ມີການກວດກາຕິດຕາມຢ່າງເປັນປົກກະຕິ ເຮັດໃຫ້ສາມາດຫຼຸດຜ່ອນການລະເມີດວິໄນການເງິນ ແລະ ການຈ່າຍນອກແຜນໃຫ້ຫຼຸດລົງ ທຽບໃສ່ຫຼາຍສິກປີຜ່ານມາ.

- + ລັດຖະບານ ໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ໃນການຮັກສາສະເຖຍລະພາບເງິນຕາແຫ່ງຊາດ ໂດຍດຳເນີນນະໂຍບາຍເງິນຕາແບບຜ່ອນຄາຍດ້ວຍການອັດສິດເງິນເຂົ້າສູ່ລະບົບເສດຖະກິດຜ່ານສິນເຊື່ອ ເພື່ອຊຸກຍູ້ການຜະລິດ ແລະ ແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກ; ຄວບຄຸມອັດຕາແລກປ່ຽນໃຫ້ຢູ່ໃນຂອບເຂດທີ່ກຳນົດ ($\pm 5\%$), ສົ່ງເສີມການນຳໃຊ້ເງິນກີບດ້ວຍຫຼາຍຮູບການ, ຊຸກຍູ້ທະນາຄານທຸລະກິດປັບປຸງການບໍລິການຊຳລະດ້ວຍບັດ, ຜ່ານໂທລະສັບ ແລະ ລະບົບອີເລັກໂຕຣນິກ ຫລາຍຂຶ້ນ, ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການເກັບລາຍຮັບງົບປະມານ ມີປະສິດທິຜົນດີຂຶ້ນ ແລະ ສາມາດຄຸ້ມຄອງອັດຕາເງິນເຟີ້ຢູ່ໃນລະດັບທີ່ສາມາດຄຸ້ມຄອງໄດ້ ຄື ສະເລ່ຍ 2,8% (ຮອດເດືອນ 9);
- + ຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າ ໄດ້ຮັບການປັບປຸງດີຂຶ້ນເປັນກ້າວໆ ແລະ ການແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກ ແລະ ພັດທະນາຊົນນະບົດ ຍັງສືບຕໍ່ປະຕິບັດຢ່າງເອົາໃຈໃສ່ ແລະ ເປັນປົກກະຕິ.
- + ລັດຖະບານໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ຊີ້ນຳການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຢ່າງໃກ້ຊິດ ໂດຍມີການລົງຕິດຕາມ ກວດກາ ແລະ ແກ້ໄຂບັນຫາຕ່າງໆຢ່າງທັນສະພາບການ, ເປັນຕົ້ນ ການແກ້ໄຂໄພພິບັດທຳມະຊາດ ແລະ ບັນຫາອື່ນໆ, ພ້ອມດຽວກັນ ບັນດາຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ກໍ່ໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ປະຕິບັດໜ້າທີ່ວຽກງານ ເພື່ອປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການພັດທະນາປະເທດຢ່າງຕັ້ງໜ້າ. ແລະ ດ້ວຍຄວາມຮັບຜິດຊອບ.

9.2. ດ້ານຄົງຄ້າ:

- ຄາດຄະເນການເຕີບໂຕຂອງ GDP ໃນປີ 2018 ຈະບໍ່ບັນລຸໄດ້ຕາມຄາດໝາຍທີ່ວາງໄວ້ ແລະ ຍັງເປັນການເຕີບຕໍ່ບໍ່ທັນມີຄຸນນະພາບເທົ່າທີ່ຄວນ, ການຂະຫຍາຍຕົວສ່ວນໃຫຍ່ກະຈຸກຢູ່ຕາມຕົວເມືອງໃຫຍ່ ສ່ວນຢູ່ຊົນນະບົດເຂດຫ່າງໄກ ຍັງຂະຫຍາຍຕົວຊ້າ, ການຂະຫຍາຍຕົວສ່ວນໃຫຍ່, ຄວາມທຸກຍາກຍັງແກ້ໄຂບໍ່ທັນໄດ້ຫຼາຍເທົ່າທີ່ຄວນ, ຍັງອີງໃສ່ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດເປັນຕົ້ນຕໍ;
- ການເກັບລາຍຮັບເຖິງວ່າຈະມີທ່າຕັ້ງໜ້າດີຂຶ້ນ ແຕ່ກໍຍັງບໍ່ທັນຄົບຖ້ວນຕາມທ່າແຮງທີ່ມີ ແລະ ກົນໄກການຄຸ້ມຄອງຍັງຕ້ອງໄດ້ສືບຕໍ່ປັບປຸງ ໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນຫລາຍຂຶ້ນກ່ວາເກົ່າ. ນອກຈາກນີ້ ສະພາບຄວາມຫຍຸ້ງຍາກທາງດ້ານງົບປະມານ ແລະ ການຂາດດຸນ ທີ່ສະສົມມາຫລາຍປີ ເຮັດໃຫ້ງົບປະມານຂາດສະພາບຄ່ອງ ແລະ ບໍ່ທັນສາມາດຕອບສະໜອງໄດ້ຢ່າງພຽງພໍຕາມຄວາມຕ້ອງການຂອງການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ.
- ການຄຸ້ມຄອງລາຄາສິນຄ້າຍັງເຮັດບໍ່ທັນໄດ້ດີ, ການຜະລິດສິນຄ້າຍັງບໍ່ທັນພົ້ນເດັ່ນ, ການລົງທຶນສ່ວນຫຼາຍແມ່ນເນັ້ນໃສ່ແຕ່ການກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ການຄຸ້ມຄອງໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ ເຖິງແມ່ນວ່າໄດ້ປະຕິບັດຕາມຂັ້ນຕອນ ແລະ ລະບຽບການ ແຕ່ຍັງບໍ່ທັນເຂົ້າມາຖອດເທົ່າທີ່ຄວນ, ການຊ່ວຍເຫຼືອ-ກູ້ຢືມຈາກຕ່າງປະເທດ ແລະ ການລົງທຶນຂອງພາກເອກະຊົນຍັງບໍ່ທັນມີປະສິດທິຜົນເທົ່າທີ່ຄວນ.
- ການຂາດດຸນບັນຊີການຊຳລະປົກກະຕິມີລັກສະນະເພີ່ມຂຶ້ນ, ປະລິມານຄັງສຳຮອງເງິນຕາຕ່າງປະເທດກຸ້ມການນຳເຂົ້າຫຼຸດລົງ ຍ້ອນວ່າການຂາດດຸນການຄ້າຍັງສູງ, ຍັງບໍ່ທັນສາມາດຄຸ້ມຄອງການນຳເຂົ້າສິນຄ້າທີ່ບໍ່ຈຳເປັນ ແລະ ສິນ ຄ້ານອກລະບົບຢູ່ຕາມຊາຍແດນຢ່າງຮັດກຸມ, ການສົ່ງອອກສ່ວນໃຫຍ່ມີການຊຳລະສະສາງເງິນຕາຢູ່ຕ່າງປະເທດ.
- ສະມັດຕະພາບຂອງການຜະລິດຍັງບໍ່ທັນສູງ, ຍັງມີລັກສະນະທຳມະຊາດ ຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ການຜະລິດກະສິກຳເປັນສິນຄ້າຕິດພັນກັບອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງບໍ່ທັນຂະຫຍາຍຕົວດີ ແລະ ບໍ່ທັນສົມຄູ່ກັບທ່າແຮງຂອງປະເທດ, ການ ນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີໃໝ່, ທັນສະໄໝ, ນະວັດຕະກຳໃໝ່ຍັງມີໜ້ອຍ, ການປຸກໄມ້ອຸດສາຫະກຳທິດແທນເພື່ອສ້າງລາຍຮັບໃຫ້ແກ່ປະເທດຍັງຈຳກັດ.
- ການຜະລິດ ແລະ ການແຂ່ງຂັນ ຂອງ SME ຍັງບໍ່ທັນຂະຫຍາຍຕົວ ເຖິງວ່າພວກເຮົາຈະມີນິຕິກຳທີ່ຮັບຮອງແລ້ວ ຫຼາຍສະບັບແຕ່ກໍຍັງບໍ່ທັນສາມາດຊຸກຍູ້ສົ່ງເສີມໃຫ້ SME ເຕີບໃຫຍ່ຂະຫຍາຍຕົວໃຫ້ກາຍເປັນພື້ນຖານໃຫ້ແກ່ເສດຖະກິດແຫ່ງຊາດໄດ້.
- ຂະແໜງການບໍລິການ ໂດຍສະເພາະການຂົນສົ່ງ, ການຄ້າຂາຍຍົກ-ຂາຍຍ່ອຍ, ການທ່ອງທ່ຽວ ຍັງບໍ່ທັນເຂັ້ມແຂງ ແລະ ບໍ່ທັນເປັນລະບົບເທົ່າທີ່ຄວນ ແລະ ຍັງບໍ່ທັນປະກອບສ່ວນຢ່າງແຂງແຮງ ຕໍ່ການເຕີບໂຕເສດຖະກິດ ແລະ ການສ້າງລາຍຮັບໃຫ້ແກ່ງົບປະມານແຫ່ງລັດ.
- ການພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດທາງດ້ານປະລິມານ ແລະ ຄຸນນະພາບ ຍັງບໍ່ທັນສາມາດຕອບສະໜອງຕໍ່ກັບຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການຂອງການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມໃນໄລຍະໃໝ່ (ຍັງມີລັກສະນະໄປຕາມຄຳນິຍົມຂອງສັງຄົມ)

ຕົວຢ່າງ: ແຮງງານທີ່ຊໍານານ ແລະ ມີລະບຽບວິໄນມີຈໍານວນຈໍາກັດຫຼາຍ, ເຮັດໃຫ້ໂຄງການໃຫຍ່ຈໍານວນໜຶ່ງ ຈໍາເປັນຕ້ອງໄດ້ນໍາໃຊ້ແຮງງານຕ່າງປະເທດ.

- ການພັດທະນາຊົນນະບົດ ແລະ ການແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກຂອງປະຊາຊົນຍັງບໍ່ທັນເຂົ້າສູ່ລວງເລິກເທົ່າທີ່ຄວນ ຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ມີຄວາມແຕກໂຕນຂອງການພັດທະນາລະຫວ່າງຕົວເມືອງ ແລະ ຊົນນະບົດ ແລະ ເຮັດໃຫ້ຄວາມເລື່ອມລໍ້າຢູ່ໃນສັງຄົມຂະຫຍາຍກວ້າງອອກ.
- ປະກົດການຫຍໍ້ທໍ້ໃນສັງຄົມເປັນຕົ້ນການຫຼົ້ນກົນຟຸມເຟືອຍ, ບັນຫາຢາເສບຕິດ, ການປຸ້ນຈີ້, ຂີ້ລັກງັດແງະ, ອຸປະຕິ ເຫດ ແລະ ໄພສັງຄົມອື່ນໆ ເຖິງແມ່ນວ່າໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ແກ້ໄຂ ແຕ່ກໍຍັງມີລັກສະນະແຜ່ຫຼາຍ ແລະ ສົ່ງຜົນທາງລົບຕໍ່ສັງຄົມ ໂດຍສະເພາະແມ່ນໄວໜຸ່ມ.
- ການຄຸ້ມຄອງລັດຄຸ້ມຄອງສັງຄົມດ້ວຍກົດໝາຍຍັງບໍ່ທັນເຂັ້ມງວດ, ກົງຈັກລັດຍັງບໍ່ທັນກະທັດຮັດ ແລະ ການປະສານງານລະຫວ່າງສາຍຕັ້ງສາຍຂວາງ ແລະ ການຕິດຕາມກວດກາແຕ່ລະວຽກງານຍັງບໍ່ທັນເປັນລະບົບ ແລະ ຄ່ອງຕົວເທົ່າທີ່ຄວນ.
- ແບບແຜນວິທີເຮັດວຽກ ແລະ ກົນໄກປະສານງານລະຫວ່າງສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນຍັງບໍ່ທັນເປັນລະບົບຄົບຊຸດ, ຍັງຊໍາຊ້ອນ, ບໍ່ສາມາດປະຕິບັດໄດ້ຕາມແຜນການທີ່ວາງໄວ້.

II. ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ, ແຜນງົບປະມານແຫ່ງລັດ ແລະ ແຜນເງິນຕາ ປີ 2019

1. ສະພາບລວມ:

ໂດຍລວມແລ້ວສະພາບເສດຖະກິດຂອງໂລກໃນປີ 2019 ຄາດວ່າຈະເຕີບໂຕໃນຈັງຫວະດຽວກັນກັບປີ 2018 ຄືປະມານ 3,9%, ການສົ່ງອອກແຮ່ທາດຕ່າງໆ ຈະປັບໂຕຕີຂຶ້ນເລັກນ້ອຍ, ລາຄານໍ້າມັນຈະສູງຂຶ້ນເລັກນ້ອຍ. ບັນຫາທີ່ທ້າທາຍ ແລະ ເປັນຄວາມສ່ຽງຕໍ່ເສດຖະກິດບັນດາປະເທດກໍາລັງພັດທະນາແມ່ນສົງຄາມການຄ້າ ລະຫວ່າງ ສະຫະລັດອາເມລິກາ ກັບບັນດາປະເທດຄູ່ຄ້າ ທີ່ເກີນດູນການຄ້າກັບສະຫະລັດ, ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງອັດຕາດອກເບ້ຍ ຂອງຕະຫຼາດການເງິນສາກົນ, ຫຼາຍປະເທດກໍາລັງພັດທະນາ ປະເຊີນກັບວິກິດການທາງດ້ານໜີ້ສິນ ແລະ ອັດຕາແລກປ່ຽນ, ຊຶ່ງອາດຈະແຜ່ລາມກວ້າງອອກ ກະທົບໃສ່ເສດຖະກິດໂລກໂດຍລວມ.

ສ່ວນສະພາບເສດຖະກິດພາຍໃນ ຕາມການຕີລາຄາ ໃນໄລຍະ 2-3 ປີຜ່ານມາ ເຖິງວ່າ ເສດຖະກິດຈະມີການຂະຫຍາຍໂຕຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ແລະ ຢູ່ໃນລະດັບທີ່ສູງ ລະຫວ່າງ 6,5%-7%, ແຕ່ການເຕີບໂຕດັ່ງກ່າວ ບໍ່ທັນມີຜົນກະທົບຕໍ່ລາຍຮັບງົບປະມານແຫ່ງລັດເທົ່າທີ່ຄວນ ຍ້ອນວ່າ ບັນດາໂຄງການລົງທຶນ ໃນຂະແໜງການພະລັງງານໄຟຟ້າ, ບໍ່ແຮ່ ແລະ ການຜະລິດຂະໜາດໃຫຍ່ ຍັງຢູ່ໃນໄລຍະຂອງການຍົກເວັ້ນພາສີ-ອາກອນ, ຕາມການປະເມີນທາງດ້ານວິຊາການ ເຫັນວ່າການເຕີບໂຕຂອງເສດຖະກິດ ທີ່ຕິດພັນກັບການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງຖານລາຍຮັບ ມີແຕ່ປະມານ 4%-5% ເທົ່ານັ້ນ, ສໍາລັບປີ 2019 ຕາມການຄາດຄະເນເຫັນວ່າ ເສດຖະກິດຍັງຈະສືບຕໍ່ເຕີບໂຕ ຢູ່ໃນລະດັບ 6,7%, ແຕ່ສະພາບຄ່ອງຕົວຈິງໃນລະບົບເສດຖະກິດ ຍັງມີຄວາມຝືດເຄື່ອງຢູ່ ເສດຖະກິດມະຫາພາກ ບາງຈຸດຍັງບອບບາງ, ລັດວິສາຫະກິດຂະໜາດໃຫຍ່ຍັງຢູ່ໄລຍະການປັບປຸງ, ໜີ້ສິນການລົງທຶນຂອງລັດສະສົມມາຍັງມີຈໍານວນຫຼາຍ, ສະພາບງົບປະມານແຫ່ງລັດໂດຍລວມ ຍັງສືບຕໍ່ຫຍຸ້ງຍາກ, ບວກກັບສະພາບໄພທໍາມະຊາດ ທີ່ເກີດຂຶ້ນຢ່າງໜັກໜ່ວງ ຢູ່ຫຼາຍແຂວງ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ເປັນຜົນກະທົບຕໍ່ກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນລາຍຮັບ-ລາຍຈ່າຍ ໃນປີ 2019 ພໍສົມຄວນ. ເງື່ອນໄຂທາງດ້ານເງິນຕາກໍຍັງບໍ່ທັນອໍານວຍເທົ່າທີ່ຄວນ, ອັດຕາແລກປ່ຽນ ມີການອ່ອນຄ່າແຮງກວ່າຊຸມປີຜ່ານມາ ແລະ ບັນຫາອື່ນໆ, ຊຶ່ງຈະເຮັດໃຫ້ກະທົບຕໍ່ສະຖະພາບທາງດ້ານເສດຖະກິດມະຫາພາກ ກໍ່ຄືເປັນຄວາມສ່ຽງໃນການປະຕິບັດແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແລະ ແຜນງົບປະມານແຫ່ງລັດ.

2. ທິດທາງລວມ:

ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ, ແຜນງົບປະມານແຫ່ງລັດ ແລະ ແຜນເງິນຕາ ປະຈໍາປີ 2019 ເປັນແຜນສືບຕໍ່ຊຸກຍູ້ ແລະ ປະກອບສ່ວນຢ່າງຕັ້ງໜ້າ ໃຫ້ແກ່ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ 5 ປີ ຄັ້ງທີ VIII (2016-2020) ແລະ ແຜນງົບປະມານໄລຍະ 04 ປີ (2017-2020), ສຸມໃສ່ແກ້ໄຂຄວາມຫຍຸ້ງຍາກທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ການເງິນ ໃຫ້ຜ່ອນຄາຍລົງ; ເຮັດໃຫ້ເສດຖະກິດຂອງປະເທດ ສືບຕໍ່ຂະຫຍາຍຕົວຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ແລະ ໄປຕາມທິດຍືນຍົງ, ຮັບປະກັນການຮັກສາສະຖະພາບຂອງເສດຖະກິດມະຫາພາກ. ສືບຕໍ່ຟື້ນຟູ ແລະ ປັບປຸງພື້ນຖານໂຄງລ່າງທີ່ໄດ້ຮັບຜົນເສຍຫາຍຈາກໄພພິບັດທໍາມະຊາດ ໃຫ້ເຂົ້າສູ່ສະພາບປົກກະຕິ, ສຸມໃສ່ພັດທະນາຊົນນະບົດ ແລະ ລຶບລ້າງຄວາມທຸກຍາກ, ພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດ ໂດຍເອົາໃຈໃສ່ຂະແໜງການສຶກສາ ແລະ ສາທາລະນະສຸກ, ພັດທະນາ ແລະ ຍົກສູງສິນິແຮງງານ.

3. ຄາດໝາຍສູ້ຊົນດ້ານມະຫາພາກ

ຄາດໝາຍສູ້ຊົນເຮັດໃຫ້ລວມຍອດມູນຄ່າຜະລິດຕະພັນພາຍໃນ (GDP) ເພີ່ມຂຶ້ນ 6,7% ຂຶ້ນໄປ ແລະ ມູນຄ່າເພີ່ມຕາມລາຄາໃນປີໃຫ້ໄດ້ 165.475 ຕື້ກີບ ຫຼື ເພີ່ມຈາກປີ 2018 ປະມານ 13.000 ຕື້ກີບ, ໃນນີ້: ຂະແໜງກະສິກໍາເພີ່ມຂຶ້ນ 2,8%; ຂະແໜງອຸດສາຫະກໍາເພີ່ມຂຶ້ນ 8,3%; ຂະແໜງການບໍລິການ ເພີ່ມຂຶ້ນ 6,6%; ພາສີຈາກການນໍາເຂົ້າເພີ່ມຂຶ້ນ 7%. ລາຍໄດ້ສະເລັຍຕໍ່ຫົວຄົນປະມານ 2.726 ໂດລາສະຫະລັດ, ຖ້າຄິດໄລ່ເປັນ GNI ລາຍໄດ້ຕໍ່ຫົວຄົນຈະມີມູນຄ່າ 2.317 ໂດລາສະຫະລັດ. ລະດົມທຶນລວມເພື່ອການພັດທະນາໃຫ້ໄດ້ທັງໝົດບໍ່ຕໍ່າກວ່າ 44.507,17 ຕື້ກີບ ເທົ່າກັບ 27% ຂອງ GDP.

3.1. ປັດໄຈຕົ້ນຕໍທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ລວມຍອດຜະລິດຕະພັນພາຍໃນ GDP ເພີ່ມຂຶ້ນ 6,7% ຕາມແຜນທ້ອງໄວ້ນັ້ນ ແມ່ນປັດໄຈການຜະລິດພາຍໃນທີ່ມີແລ້ວຈໍານວນໜຶ່ງ ເປັນຕົ້ນ:

- ຂະແໜງການກໍ່ສ້າງ ຍັງຈະສືບຕໍ່ຈະຂະຫຍາຍຕົວເພີ່ມຂຶ້ນ ຍ້ອນການສຸ່ມໃສ່ຢ່າງຈິງຈັງໃນໂຄງການກໍ່ສ້າງທາງລົດໄຟລາວ-ຈີນຄາດວ່າຈະສໍາເລັດຫຼາຍກວ່າ 60%, ໂຄງການກໍ່ສ້າງທາງດ່ວນຕ່າງໆ, ການກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງໃນເຂດພັດທະນາເມືອງໃໝ່ສີທັນດອນ ແລະ ການກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງໃນເຂດເສດຖະກິດພິເສດຕ່າງໆ.
- ການກໍ່ສ້າງເຂື່ອນໄຟຟ້າຈະສໍາເລັດ 12 ເຂື່ອນ ແລະ ສາມາດຜະລິດກະແສໄຟຟ້າໄດ້ ປະມານ 13,56 ຕື້ກິໂລວັດໂມງ, ການຜະລິດແຮ່ທາດ ເປັນຕົ້ນແຮ່ຄໍາ, ທອງແດງ, ແຮ່ກົວ, ແຮ່ບົກຊິດຢູ່ແຂວງເຊກອງ ຈະມີການຂຸດຄົ້ນປຸງແຕ່ງ ແລະ ສົ່ງອອກເພີ່ມຂຶ້ນ ມີມູນຄ່າ 11.868 ຕື້ກີບ.
- ບັນດາໂຮງງານອຸດສາຫະກໍາໃໝ່ ໃນເຂດເສດຖະກິດພິເສດກໍ່ຈະເລີ່ມທໍາການຜະລິດ ເປັນຕົ້ນ: ໂຮງງານຜະລິດ, ປຸງແຕ່ງນໍ້າມັນແອັດຊັງ, ກາຊວນ, ອາຍແກັດ ແລະ ອື່ນໆ, ໂຮງງານຜະລິດນໍ້າຫອມ ແລະ ໂຮງງານຕັດຍົບຢູ່ເຂດໄຊເສດຖາກວມລວມ; ການຜະລິດຢູ່ ເຂດເສດຖະກິດພິເສດການຄ້າວຽງຈັນ-ໂນນທອງ, ເຂດເສດຖະກິດພິເສດສະຫວັນ-ເຊໂນ.
- ບັນດາພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ສິ່ງອໍານວຍຄວາມສະດວກ ເປັນຕົ້ນ ລະບົບຊົນລະປະທານ, ຈັກສູບນໍ້າ, ເໝືອງຝາຍ ໄດ້ຮັບການປັບປຸງສ້ອມແປງ ແລະ ນໍາໃຊ້ເຂົ້າໃນການຜະລິດໄດ້ຫຼາຍຂຶ້ນ.
- ການຍົກລະດັບທາງດ້ານເຕັກນິກວິຊາການ ລວມທັງການສະໜອງປັດໄຈການຜະລິດ ເປັນຕົ້ນ: ແນວພັນເຂົ້າ, ຝຸ່ນ, ປຸ່ຍ ແລະ ປັດໄຈການຜະລິດອື່ນໆ ໃນ 7 ທົ່ງພຽງໃຫຍ່, ບັນດາທົ່ງພຽງກາງ ແລະ ບັນດາທົ່ງພຽງນ້ອຍໃນທົ່ວປະເທດ ຈະເຮັດໃຫ້ຜົນຜະລິດເພີ່ມຂຶ້ນ, ໂດຍສະເພາະ ຢູ່ເຂດທົດລອງປູກເຂົ້າໃນແຂວງສະຫວັນນະເຂດ ແລະ ຄໍາມ່ວນ.
- ການເປີດປີທ່ອງທ່ຽວລາວ-ຈີນ ໃນປີ 2019 ນີ້ຈະສາມາດສ້າງລາຍຮັບໄດ້ຫຼາຍຂຶ້ນ.

3.2. ດ້ານຂາອອກ-ຂາເຂົ້າ.

- ສູ້ຊົນເຮັດໃຫ້ມູນຄ່າການສົ່ງອອກບັນລຸໄດ້ປະມານ 5.516 ລ້ານໂດລາສະຫະລັດ;
- ມູນຄ່າການນໍາເຂົ້າປະມານ 5.775 ລ້ານໂດລາສະຫະລັດ;
- ຂາດດຸນການຄ້າ 259 ລ້ານໂດລາສະຫະລັດ.

3.3. ຄາດໝາຍການດຸນດ່ຽງແຫຼ່ງທຶນເພື່ອການພັດທະນາ.

ເພື່ອເຮັດໃຫ້ເສດຖະກິດເຕີບໂຕເພີ່ມຂຶ້ນ 6,7% ຂຶ້ນໄປໃນປີ 2019 ນີ້ ຄາດຄະເນວ່າຄວາມຕ້ອງການທຶນ ເພື່ອພັດທະນາແມ່ນປະມານ 44.507,17 ຕື້ກີບ ປະມານ 27% ຂອງ GDP ໃນນັ້ນ:

- ງົບປະມານການລົງທຶນພາຍໃນແມ່ນ 4.359,82 ຕື້ກີບເທົ່າກັບ 2,63% ຂອງ GDP, ໃນນີ້: ບ້ວງລົງທຶນປົກກະຕິ 2.450 ຕື້ກີບ ແລະ ບ້ວງລົງທຶນອື່ນໆ 1.909,82 ຕື້ກີບ (ປະກອບມີ: ເງິນສົມທົບທຶນໂຄງການທາງລົດໄຟ 478,95 ຕື້ກີບ, ກອງທຶນທາງ 700 ຕື້ກີບ ແລະ ອື່ນໆ).
- ທຶນຊ່ວຍເຫຼືອທາງການເພື່ອການພັດທະນາ ປະມານ 7.113,35 ຕື້ກີບ (ກວມ 4,29% ຂອງ GDP).
- ເນື່ອງຈາກມີການປັບປຸງກົນໄກສົ່ງເສີມການລົງທຶນພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ຈະເຮັດໃຫ້ສະພາບການລົງທຶນດີຂຶ້ນໂດຍຄາດໝາຍແຜນການດຶງດູດການລົງທຶນແມ່ນປະມານ 23.246 ຕື້ກີບ(ກວມ 12,1% ຂອງ GDP).
- ການລົງທຶນຈາກລະບົບການເງິນ, ເງິນຕາ 9.788 ຕື້ກີບ (ກວມ 5,9% ຂອງ GDP) ຂອງການລົງທຶນທັງໝົດ.

4. ຄາດໝາຍແຜນງົບປະມານແຫ່ງລັດປີ 2019

4.1. ຄາດໝາຍລາຍຮັບ: ລາຍຮັບງົບປະມານ ລວມທັງໝົດ ປີ 2019 ມີຈຳນວນ **26.305,29 ຕື້ກີບ**, ທຽບໃສ່ແຜນປີ 2018 ແມ່ນເພີ່ມຂຶ້ນ 3,35%, ຖ້າທຽບໃສ່ຄາດຄະເນປະຕິບັດ ປີ 2018 ເພີ່ມຂຶ້ນ 3,17%, ໃນນີ້: **ລາຍຮັບຈາກການຊ່ວຍເຫຼືອລ້າ: 2.065,29 ຕື້ກີບ**, ຫລຸດລົງ 24,95% ທຽບກັບແຜນປີ 2018 ແລະ **ລາຍຮັບພາຍໃນ: 24.240,00 ຕື້ກີບ**, ທຽບໃສ່ແຜນ 2018 ເພີ່ມຂຶ້ນ 6,78%, ທຽບໃສ່ຄາດຄະເນປະຕິບັດປີ 2018 ເພີ່ມຂຶ້ນ 8,11%.

❖ ແຜນລາຍຮັບສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ

- + ລາຍຮັບສູນກາງ ທັງໝົດ: 21.257,53 ຕື້ກີບ, ໃນນັ້ນ:
 - ລາຍຮັບພາຍໃນ 19.192,24 ຕື້ກີບ
 - ລາຍຮັບຈາກການຊ່ວຍເຫຼືອລ້າ 2.065,29 ຕື້ກີບ
- + ລາຍຮັບທ້ອງຖິ່ນ: 5.047,76 ຕື້ກີບ

4.2. ຄາດໝາຍລາຍຈ່າຍ: ບໍ່ເກີນ **33.394,07 ຕື້ກີບ** ເພີ່ມຂຶ້ນ 1,78% ທຽບໃສ່ແຜນ ປີ 2018 ແລະ ຖ້າທຽບໃສ່ ຄາດຄະເນປະຕິບັດ ປີ 2018 ເພີ່ມຂຶ້ນປະມານ 2,15%. ປະກອບມີ:

1/ ລາຍຈ່າຍບໍລິຫານປົກກະຕິ ຈຳນວນ: **21.920,91 ຕື້ກີບ**, ກວມເອົາ 65,64% ຂອງແຜນລາຍຈ່າຍທັງໝົດ, ເທົ່າກັບ **13,25% ຂອງ GDP**. ໂດຍລວມແລ້ວ ບັນດາລາຍຈ່າຍແຕ່ລະພາກ ແມ່ນຍັງຮັກສາຢູ່ໃນລະດັບດຽວກັບປີ 2018, ສະເພາະບາງພາກລາຍຈ່າຍທີ່ມີການເພີ່ມຂຶ້ນປົກກະຕິ ເປັນຕົ້ນລາຍຈ່າຍເງິນເດືອນ ແລະ ເງິນອຸດໜູນ ເພີ່ມປະມານ 4,25%, ລາຍຈ່າຍເງິນນະໂຍບາຍ ແລະ ເງິນຊ່ວຍໜູນ ເພີ່ມປະມານ 7,89%. ສ່ວນທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນສູງສົມຄວນ ແມ່ນລາຍຈ່າຍໜີ້ສິນຕ່າງໆ (ດອກເບ້ຍ ແລະ ໜີ້ສິນອື່ນໆ) ເພີ່ມຈາກແຜນ 2018 ເພີ່ມຂຶ້ນ 23,43% ໂດຍສະເພາະດອກເບ້ຍໜີ້ສິນຕ່າງປະເທດ ເພີ່ມຂຶ້ນ 35% ຍ້ອນໄດ້ມີການກູ້ຢືມມາດຸນດ່ຽງງົບປະມານ ແລະ ຊຳລະໜີ້ຮອດກຳນົດຊຳລະ.

2/ ລາຍຈ່າຍການລົງທຶນຂອງລັດ ຈຳນວນ: **11.473,17 ຕື້ກີບ**, ກວມເອົາ 6,93% ຂອງ GDP. ທຽບໃສ່ແຜນ 2018 ເຫັນວ່າ ມີຈຳນວນຫລຸດລົງເລັກນ້ອຍ ເນື່ອງຈາກງົບປະມານພາຍໃນມີຈຳກັດ ແລະ ເງິນຊ່ວຍເຫຼືອລ້າຈາກຕ່າງປະເທດ ກໍ່ມີທ່າອ່ຽງຫລຸດລົງ. ໃນນີ້:

- ແຜນງົບປະມານລົງທຶນພາຍໃນ ທັງໝົດຈຳນວນ: 4.359,82 ຕື້ກີບ, ກວມເອົາ 38% ຂອງລາຍຈ່າຍການລົງທຶນຂອງລັດທັງໝົດ.
- ແຜນລົງທຶນຕ່າງປະເທດ: ຈຳນວນ **7.113,35 ຕື້ກີບ**, ກວມເອົາ 62% ຂອງລາຍຈ່າຍການລົງທຶນຂອງລັດທັງໝົດ.

❖ ແຜນລາຍຈ່າຍສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ

- + ແຜນລາຍຈ່າຍສູນກາງທັງໝົດ: 25.380,31 ຕື້ກີບ
- + ແຜນລາຍຈ່າຍທ້ອງຖິ່ນ: 8.013,77 ຕື້ກີບ

❖ ແຜນລາຍຈ່າຍຂອງຂະແໜງ ສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ, ສາທາລະນະສຸກ ແລະ ກອງທຶນຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ (ບໍ່ລວມເງິນຊ່ວຍເຫຼືອເພື່ອການພັດທະນາ ແລະ ເງິນລົງທຶນຂອງລັດ)

- + ຂະແໜງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ: 3.447,92 ຕື້ກີບ
- + ຂະແໜງສາທາລະນະສຸກ: 1.747,40 ຕື້ກີບ
- + ກອງທຶນຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ: 24,50 ຕື້ກີບ

4.3. ການຂາດດຸນ ແລະ ການດຸນດ່ຽງ:

(1) ການຂາດດູນ:

ອີງຕາມຕົວເລກຄາດໝາຍລາຍຮັບ **26.305,29 ຕື້ກີບ** (ລາຍຮັບພາຍໃນ 24.240,00 ຕື້ກີບ) ແລະ ຕົວເລກລາຍຈ່າຍ **33.394,07 ຕື້ກີບ** ຈະມີການຂາດດູນງົບປະມານ ຕາມກົດໝາຍ ຈຳນວນ **7.088,78 ຕື້ກີບ, ເທົ່າກັບ 4,28% ຂອງ GDP** (ຕົວເລກ GDP ປະມານ 165.475 ຕື້ກີບ).

(2) ການດຸ່ນດ່ຽງ

- ດຸ່ນດ່ຽງດ້ວຍເງິນກູ້ຢືມເປັນໂຄງການຈາກຕ່າງປະເທດ (ODA) ຈຳນວນ 5.300,00 ຕື້ກີບ (ຈົດຮັບ-ຈົດຈ່າຍ).
- ລະດົມທຶນຈາກພາຍໃນປະເທດ ຈຳນວນ 1.788,78 ຕື້ກີບ (ການອອກພັນທະບັດ, ການກູ້ຢືມຈາກສະຖາບັນການເງິນພາຍໃນ).

(3) ການບໍລິຫານໜີ້ສິນ:

ກະຊວງການເງິນ ຈະຄົ້ນຄວ້າເຈລະຈາການປັບໂຄງສ້າງໜີ້ ແລະ ລະດົມທຶນກູ້ຢືມ ເພື່ອຊໍາລະໜີ້ສິນພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ໃຫ້ພຽງພໍຕາມຈຳນວນໜີ້ສິນທີ່ໝົດກຳນົດ ໃນນີ້:

- ສໍາລັບໜີ້ສິນພາຍໃນປະເທດ ແມ່ນຈະລະດົມທຶນດ້ວຍຮູບການອອກພັນທະບັດຄັງເງິນ, ຈໍາໜ່າຍພັນທະບັດລັດຖະບານ ຜ່ານຕະຫຼາດຫຼັກຊັບລາວ ແລະ ການກູ້ຢືມພາຍໃນອື່ນໆ;
- ສໍາລັບໜີ້ສິນຕ່າງປະເທດ ແມ່ນຈະໄດ້ຄົ້ນຄວ້າປັບໂຄງສ້າງໜີ້ ແລະ ລະດົມທຶນຈາກຕ່າງປະເທດໃນເງື່ອນໄຂຜ່ອນຜັນ ແລະ ເງື່ອນໄຂທຸລະກິດດ້ວຍການອອກພັນທະບັດ (ຢູ່ປະເທດໄທ, ສປ ຈີນ, ສສ ຫວຽດນາມ, ສ ເກົາຫຼີ ແລະ ອື່ນໆ) ຕາມຄວາມສາມາດຕົວຈິງ.

5. ຄາດໝາຍສຸ່ຊິນດ້ານເງິນຕາ ປີ 2019

- ຮັບປະກັນສະເຖຍລະພາບເງິນຕາແຫ່ງຊາດໃຫ້ໝັ້ນທ່ຽງ, ອັດຕາເງິນເຟີ້ສະເລ່ຍຢູ່ໃນລະດັບບໍ່ເກີນ 5% ຕໍ່ປີ; ອັດຕາແລກປ່ຽນໃຫ້ມີຄວາມສະຫງົບປົກກະຕິ ແລະ ໜັງຕິງໃນຂອບ ±5% ທຽບກັບເງິນຕາຕ່າງປະເທດສະກຸນຫຼັກ;
- ຮັບປະກັນໃຫ້ຄັງສໍາຮອງເງິນຕາຕ່າງປະເທດສາມາດກຸ້ມການນໍາເຂົ້າຫຼາຍກວ່າ 3 ເດືອນ;
- ຄວບຄຸມປະລິມານເງິນ M2 ຂະຫຍາຍຕົວໃນລະດັບ 20%.
- ຊຸກຍູ້ທະນາຄານທຸລະກິດລະດົມເງິນຝາກໃຫ້ເພີ່ມຂຶ້ນ ເຮັດໃຫ້ຍອດເງິນຝາກທະນາຄານທຸລະກິດບັນລຸໄດ້ 59.80% ຂອງ GDP;
- ຊຸກຍູ້ທະນາຄານທຸລະກິດປ່ອຍສິນເຊື່ອໃຫ້ໂຄງການທີ່ມີປະສິດທິຜົນ ເຮັດໃຫ້ຍອດສິນເຊື່ອຂອງຂະແໜງການທະນາຄານເພີ່ມຂຶ້ນຢູ່ໃນລະດັບ 55% ຂອງ GDP ໃນທ້າຍປີ 2019, ຍົກສູງຄຸນນະພາບສິນເຊື່ອ ແລະ ຄວມຄຸມອັດຕາສ່ວນໜີ້ NPL ໃຫ້ຢູ່ໃນລະດັບບໍ່ເກີນ 3% ຂອງຍອດສິນເຊື່ອທັງໝົດ.

6. ຄາດໝາຍສຸ່ຊິນຂອງຂະແໜງການ.

6.1. ຄາດໝາຍດ້ານເສດຖະກິດ ແລະ ດ້ານການຜະລິດ.

- ສຸ່ຊິນຜະລິດເຂົ້າໃຫ້ໄດ້ 4,4 ລ້ານໂຕນ;
- ມູນຄ່າການຜະລິດອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ ແລະ ຫັດຖະກຳ ໃຫ້ບັນລຸ 10.236 ຕື້ກີບ;
- ສຸ່ຊິນມູນຄ່າຈໍລະຈອນສິນຄ້າ(ຂາຍຍົກ-ຂາຍຍ່ອຍແລະບໍລິການ) ໃຫ້ບັນລຸ 64.375 ຕື້ກີບ;
- ສຸ່ຊິນການຜະລິດໄຟຟ້າໃຫ້ໄດ້ປະມານ 33.874 ລ້ານກິໂລວັດໂມງ ແລະ ສົ່ງອອກຕ່າງປະເທດ 25.625 ລ້ານກິໂລວັດໂມງ;
- ສຸ່ຊິນໃຫ້ມູນຄ່າການຜະລິດແຮ່ທາດ ໃຫ້ໄດ້ 11.864 ຕື້ກີບ;
- ສຸ່ຊິນໃຫ້ນັກທ່ອງທ່ຽວເຂົ້າມາປະເທດໃຫ້ໄດ້ 5,2 ລ້ານເທື່ອຄົນ, ສ້າງລາຍຮັບປະມານ 876,38 ລ້ານໂດລາສະຫະລັດ;

6.2. ຄາດໝາຍດ້ານສັງຄົມ.

- ອັດຕາເຂົ້າຮຽນຂອງເດັດ 5 ປີ ໃນຊັ້ນການສຶກສາກ່ອນໄວຮຽນສະເລ່ຍໃນທົ່ວປະເທດ ໃຫ້ບັນລຸ 79%, ສຸ່ຊິນໃຫ້ຈຳນວນເມືອງທີ່ບັນລຸອັດຕາເຂົ້າຮຽນຂອງເດັກ 5 ປີ ສູງກວ່າ 60% ເພີ່ມຈາກ 126 ເມືອງ ເປັນ 130 ເມືອງ.
- ອັດຕາເຂົ້າຮຽນໃໝ່ສຸດທິຊັ້ນປະຖົມສຶກສາ ໃຫ້ບັນລຸໄດ້ 98,8%, ເພີ່ມອັດຕາເຂົ້າຮຽນລວມຊັ້ນມັດທະຍົມຕອນຕົ້ນໃຫ້ໄດ້ 84% ແລະ ຊັ້ນມັດທະຍົມຕອນປາຍໃຫ້ໄດ້ 55%;

- ອັດຕາປະລະການຮຽນ ຂອງນັກຮຽນ ປ.1 ໃຫ້ຫຼຸດລົງເຫຼືອ 5%, ຊັ້ນປະຖົມສຶກສາ ໃຫ້ຫຼຸດລົງເຫຼືອ 3%; ຊັ້ນມັດທະຍົມ ຕອນຕົ້ນຫຼຸດລົງເຫຼືອ 8,5% ແລະ ຊັ້ນມັດທະຍົມຕອນປາຍໃຫ້ຫຼຸດລົງເຫຼືອ 6,5%;
- ອັດຕາຄ້າງຫ້ອງ ຂອງນັກຮຽນ ປ.1 ໃຫ້ຫຼຸດລົງເຫຼືອ 8%, ຊັ້ນປະຖົມສຶກສາ ໃຫ້ຫຼຸດລົງເຫຼືອ 3%;
- ເພີ່ມອັດຕາລອດເຫຼືອ ຮອດ ປ 5 ໃຫ້ໄດ້ 84%;
- ຈຳນວນເມືອງທີ່ບັນລຸອັດຕາເຂົ້າຮຽນລວມໃໝ່ຮອດຂັ້ນ ປ. 5 ສູງກວ່າ 95% ໃຫ້ເພີ່ມຂຶ້ນຈາກ 127 ເມືອງ ເປັນ 135 ເມືອງ;
- ໃຫ້ມີແຂວງ ທີ່ບັນລຸອັດຕາເຂົ້າຮຽນລວມໃໝ່ຂັ້ນ ມ.4 ຂອງນັກຮຽນຍິງ ສູງກວ່າ 70% ເພີ່ມຈາກ 12 ແຂວງ ເປັນ 14 ແຂວງ;
- ສ້າງເງື່ອນໄຂເພື່ອສົ່ງເສີມໃຫ້ນັກຮຽນທີ່ຮຽນຈົບຊັ້ນມັດທະຍົມຕອນຕົ້ນ ໄດ້ເຂົ້າຮຽນຕໍ່ໃນສາຍອາຊີວະສຶກສາໃຫ້ເພີ່ມຈາກ 3% ເປັນ 4% ແລະ ສ່ວນທີ່ເຫຼືອໃຫ້ສືບຕໍ່ຮຽນໃນຊັ້ນມັດທະຍົມຕອນປາຍ ນັກຮຽນທີ່ຮຽນຈົບຊັ້ນມັດທະຍົມຕອນປາຍ ໃຫ້ໄດ້ຮຽນຕໍ່ໃນລະດັບຕ່າງໆ ເພີ່ມຂຶ້ນຈາກ 76% ເປັນ 80%, ສ່ວນທີ່ເຫຼືອແມ່ນປະກອບອາຊີບອິດສະຫຼະ.
- ສົ່ງເສີມມວນຊົນທຸກເພດ, ທຸກໄວ ເຂົ້າຮ່ວມການຫັດກາຍຍະບໍລິຫານ, ການອອກກຳລັງກາຍ ແລະ ການຫຼິ້ນກິລາເພື່ອສຸຂະພາບ, ເຂົ້າຮ່ວມການແຂ່ງຂັນກິລາປະຈຳປີ, ກິລາວັນບຸນປະເພນີ ແລະ ກິລາວັນບຸນສຳຄັນຕ່າງໆຂອງຊາດ-ສາກົນ ເພີ່ມຈາກ 22% ເປັນ 26% ຂອງພົນລະເມືອງລາວ .
- ຫຼຸດຜ່ອນອັດຕາເດັກນ້ອຍລຸ່ມ 5 ປີ ທີ່ມີນ້ຳໜັກຕ່ຳກວ່າມາດຕະຖານ ໃຫ້ຍັງເຫຼືອ 20,5% ແລະ ອັດຕາເດັກ ນ້ອຍລຸ່ມ 5 ປີ ທີ່ມີລວງສູງຕ່ຳກວ່າມາດຕະຖານ ໃຫ້ຍັງເຫຼືອ 32,5%;
- ອັດຕາການຕາຍຂອງເດັກນ້ອຍ1ປີໃຫ້ໄດ້ 34/1000 (ຄາດໝາຍ SDG ຮອດປີ 2030 ແມ່ນ 21/1.000);
- ອັດຕາການຕາຍຂອງແມ່ ໃຫ້ໄດ້ 167/100.000 (ຄາດໝາຍ SDG ຮອດປີ 2030 ແມ່ນ 70/100.000);
- ອັດຕາການຕາຍຂອງເດັກລຸ່ມ 5 ປີ ໃຫ້ຫຼຸດລົງ ຍັງເຫຼືອ 42/1.000 (ຄາດໝາຍ SDG ຮອດປີ 2030 ແມ່ນ 40/1.000);
- ອັດຕາການຊົມໃຊ້ນ້ຳສະອາດ ໃຫ້ໄດ້ 89% (ຄາດໝາຍ SDGຮອດປີ 2030 ແມ່ນ> 95%);
- ອັດຕາການຊົມໃຊ້ວິດຖ່າຍ ໃຫ້ໄດ້ 80% (ຄາດໝາຍ SDGຮອດປີ 2030 ແມ່ນ> 95%);
- ອັດຕາການປົກຄຸມປະກັນສຸຂະພາບໃຫ້ໄດ້ 80% (ຄາດໝາຍ SDG ຮອດປີ 2030 ແມ່ນ > 80%)
- ສຸມໃສ່ປະຕິບັດນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ທີ່ມີຄຸນງາມຄວາມດີໃນພາລະກິດປະຕິວັດໃຫ້ໄດ້ ຈຳນວນ 4.927ຄົນ;
- ສຸ້ງຊົນປູກລະດົມຂົນຂວາຍ ແລະ ຮັບການບໍລິຈາກເລືອດ ໃຫ້ໄດ້ 50.000 ຖົງ;

6.3. ຄາດໝາຍດ້ານການພັດທະນາຊົນນະບົດ ແລະ ລືບລ້າງຄວາມທຸກຍາກ.

- ຊົນສ້າງຄອບຄົວ ໃຫ້ມີເງື່ອນໄຂ ບັນລຸມາດຕະຖານ ຄອບຄົວພື້ນທຸກ ໃຫ້ໄດ້ 4.649 ຄອບຄົວ;
- ສູ້ຊົນສ້າງບ້ານ ໃຫ້ມີເງື່ອນໄຂ ບັນລຸມາດຕະຖານ ບ້ານພື້ນທຸກ ໃຫ້ໄດ້ 220 ບ້ານ;
- ສູ້ຊົນ ສ້າງເມືອງ ໃຫ້ມີເງື່ອນໄຂ ບັນລຸມາດຕະຖານ ເມືອງ ພື້ນທຸກ ໃຫ້ໄດ້ 2 ເມືອງ (ເມືອງນອງ ແຂວງສະຫວັນນະເຂດ, ເມືອງຊອນ ແຂວງຫົວພັນ);
- ສູ້ຊົນຈັດສັນພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບໃຫ້ປະຊາຊົນ ທີ່ບໍ່ມີພູມລຳເນົາຄົງທີ່ ແລະ ອາຊີບບໍ່ໝັ້ນຄົງ, ປະຊາຊົນທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ ຈາກໂຄງການພັດທະນາຕ່າງໆ ໃຫ້ສອດຄ່ອງຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຈັດສັນພູມລຳເນົາ ແລະ ອາຊີບ ແລະ ດຳເນີນໄປຕາມແຜນການທີ່ວາງໄວ້, ແກ້ໄຂບັນຫາການເຄື່ອນຍ້າຍ ແບບບໍ່ຖືກຕ້ອງຂອງພົນລະເມືອງໃຫ້ຫຼຸດລົງ ຢ່າງຈະແຈ້ງ;
- ສູ້ຊົນສ້າງບ້ານພັດທະນາ ທີ່ເປັນຕົວແບບ ບັນລຸມາດຕະຖານພັດທະນາ ໃຫ້ໄດ້ 100 ບ້ານ, ເພີ່ມຈາກ 4.138 ບ້ານ ເປັນ 4.238 ບ້ານ, ເທົ່າກັບ 50,03% ຂອງ ຈຳນວນບ້ານທັງໝົດໃນທົ່ວປະເທດ (8,470 ບ້ານ) ແລະ ສ້າງຕົວແບບບ້ານໃຫຍ່ກາຍເປັນຕົວເມືອງໃນຊົນນະບົດໃຫ້ໄດ້ແຂວງລະ 1-2 ບ້ານ.

6.4. ດ້ານຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ.

- ຂຶ້ນໃບທະບຽນ ແລະ ອອກໃບຕາດິນ ໃຫ້ໄດ້ຈຳນວນ 100.000 ຕອນ; ໃນຂອບເຂດທົ່ວພ້ອມທັງປັບປຸງລະບົບຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນໃຫ້ໃຫ້ທັນສະໄໝດ້ວຍການນຳໃຊ້ລະບົບໄອທີ (IT) ເຂົ້າໃນການເກັບກຳຂໍ້ມູນແບບຄົບຊຸດ.
- ຈັດຕັ້ງຜັນຂະຫຍາຍແຜນແມ່ບົດຈັດສັນທີ່ດິນແຫ່ງຊາດເພື່ອ ແລະ ຊຸກຍູ້ການສ້າງແຜນການຈັດສັນນຳໃຊ້ທີ່ດິນຂຶ້ນແຂວງ ແລະ ເມືອງ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ.

III. ນະໂຍບາຍ ແລະ ມາດຕະການ ປີ 2019

1. ດ້ານກະສິກໍາ

- 1) ດໍາເນີນການສໍາຫຼວດທ່າແຮງບົ່ມຊ້ອນ, ດ້ານຊັບພະຍາກອນດິນ ໃນທົ່ວປະເທດ, ເຂດແຄ້ວນ, ທ້ອງຖິ່ນ ໃຫ້ເຫັນແຈ້ງທ່າແຮງການປູກ, ການລ້ຽງ, ມູນເຊື່ອການປູກ, ການລ້ຽງ ຂອງທ້ອງຖິ່ນ; ກໍານົດໃຫ້ໄດ້ຜະລິດຕະພັນປາຍແຫຼມ ທີ່ເປັນຍຸດທະສາດ ຕິດພັນກັບການກໍານົດເຂດປູກ, ເຂດລ້ຽງ ແລະ ປັກຫຼັກໝາຍ ທີ່ດິນສະຫງວນໄວ້ ເປັນແຕ່ລະທ້ອງຖິ່ນ, ເຂດແຄ້ວນແລ້ວ ສ້າງເປັນໂຄງການພັດທະນາແຕ່ລະປະເພດ ຜະລິດຕະພັນ, ສິດ, ສະອາດ, ປອດສານຜິດ ເພື່ອສົ່ງອອກ, ສົ່ງອອກກັບທີ່; ບໍລິໂພກພາຍໃນ, ເປັນແຫຼ່ງວັດຖຸດິບ ໃຫ້ແກ່ອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງກັບທີ່.
- 2) ດຶງດູດ ແລະ ສົ່ງເສີມໃຫ້ຄອບຄົວ, ທຸລະກິດຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ກາງ ພາຍໃນ; ທຸລະກິດຂອງຕ່າງປະເທດ, ເປັນຕົ້ນແມ່ນ ທຸລະກິດປະເທດເພື່ອມິດ, ເຂົ້າມາດໍາເນີນການຜະລິດ, ບໍລິການ ແລະ ພັດທະນາດ້ວຍເຕັກໂນໂລຢີ ທີ່ທັນສະໄໝ ດ້ວຍຜະລິດຕະພັນສິນຄ້າກະສິກໍາ ທີ່ມີມູນຄ່າເພີ່ມສູງ ແລະ ປະລິມານຫຼາຍ, ມີຕະຫຼາດທີ່ໜັ້ນຄົງ. ເພື່ອພາປະຊາຊົນປະເທດເຮົາ ດໍາເນີນການປູກ, ການລ້ຽງ ແລະ ຖ່າຍທອດເອົາເຕັກໂນໂລຢີ, ນະວັດຕະກຳໃໝ່ ທີ່ທັນສະໄໝ ປະຍົດຕົ້ນທຶນໄວຂຶ້ນ ດ້ວຍການແລ່ງລັດຕັດຕອນ ເພື່ອກ້າວໜ້າ.
- 3) ເພີ່ມທຶນຮອນ ເຂົ້າໃນການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ ດ້ານກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ໃຫ້ເປັນລະບົບ ແລະ ຕໍ່ເນື່ອງ ເປັນຕົ້ນແມ່ນ: ພື້ນຖານໂຄ່ງລ່າງ, ອຸປະກອນ, ເຄື່ອງມື ທີ່ທັນສະໄໝ ໃຫ້ຍັບເຂົ້າໃກ້ຄຽງກັບບັນດາປະເທດອາຊຽນ ເພື່ອເພີ່ມຂີດຄວາມສາມາດ ຂອງນັກວິທະຍາສາດ, ນັກຄົ້ນຄວ້າປະເທດເຮົາ ສາມາດເຊື່ອມໂຍງວຽກງານ, ການຄົ້ນຄວ້າໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ ຮັບໃຊ້ໃຫ້ແກ່ຊະແໜງກະສິກໍາ, ປ່າໄມ້ ລາວ ມີບາດກ້າວບຸກທະລຸ; ພ້ອມດຽວກັນນັ້ນ ກໍ່ທັນປ່ຽນວຽກງານການຄົ້ນຄວ້າ ຂອງສະຖາບັນ, ສູນສົ່ງເສີມ ຈາກການຄົ້ນຄວ້າແຕ່ດ້ານດຽວ ໄປສູ່ການຄົ້ນຄວ້າ ເພື່ອຮັບໃຊ້ໃຫ້ແກ່ການຜະລິດ; ການດໍາເນີນທຸລະກິດ ຂອງວິສາຫະກິດກະສິກໍາ ແລະ ການຕະຫຼາດພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ.
- 4) ຊຸກຍູ້ສົ່ງເສີມການຜະລິດ ຂອງຄອບຄົວປະຊາຊົນເຂົ້າເປັນກຸ່ມ, ຕົ້ນຕົວຈັດຕັ້ງເປັນສະຫະກອນ, ເປັນຟາມ, ຕິດພັນກັບການບໍລິການ 2 ສິ້ນ ຂອງວິສາຫະກິດພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ເພື່ອໃຫ້ມີຄວາມສະດວກເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງທຶນ, ຕະຫຼາດ, ທ່າຍໂອນເອົາເຕັກໂນໂລຢີ; ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ແບບວິທີການຜະລິດ ການຄຸ້ມຄອງທີ່ທັນສະໄໝ ໄດ້ໄວກວ່າເກົ່າ ທັງສາມາດຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄດ້ຫຼາຍຂຶ້ນ, ສ້າງຕົວແບບໃຫ້ຫຼາຍ.
- 5) ພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດ ຂອງຂະແໜງກະສິກໍາ, ປ່າໄມ້ ຕິດພັນກັບຍຸດທະສາດ ພັດທະນາຜະລິດຕະພັນສິນຄ້າກະສິກໍາລາວ ໃຫ້ມີຄວາມສາມາດ, ມີຈຳນວນພຽງພໍ ເພື່ອຊ່ວຍຊາວກະສິກອນລາວ ໃຫ້ມີທັກສະ ກະສິກໍາສະໄໝໃໝ່ ແບບມີຈຸດສຸມ ແລະ ໃຫ້ເປີດກ້ວາງອອກໄປທົ່ວປະເທດ ໃນໄລຍະຍາວ; ພ້ອມດຽວກັນນັ້ນ ກໍ່ສ້າງໃຫ້ສູນສົ່ງເສີມ, ສະຖານີ ຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ສາມາດເປັນຫຼັກແຫຼ່ງ ໃນການນໍາພາຊາວກະສິກອນຮຽນຮູ້ ຈາກການແລກປ່ຽນຄວາມຄິດ, ຄວາມເຫັນ ເພື່ອພັດທະນາການຜະລິດສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການຢ່າງເປັນປົກກະຕິ. ເອົາວຽກງານດັ່ງກ່າວນີ້ ຕິດພັນກັບຂະບວນການ ສ້າງບ້ານພັດທະນາ, ສ້າງບ້ານໃຫຍ່ໃຫ້ກາຍເປັນຕົວເມືອງນ້ອຍ ແລະ ເມືອງເຂັ້ມແຂງຮອບດ້ານ ເປັນພື້ນຖານໃຫ້ແກ່ການສ້າງແຂວງເປັນຫົວໜ່ວຍຍຸກທະສາດຢ່າງແທ້ຈິງ.
- 6) ປັບປຸງຍຸດທະສາດ ພັດທະນາຂະແໜງການ ໃຫ້ສອດຄ່ອງ ຕາມທິດຮ່ວມສໍາພັນ ທີ່ແໜ້ນແຟ້ນ, ກົມກ່ຽວກັບຂະແໜງການ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.
- 7) ສ້າງແຜນຍຸດທະສາດ ພັດທະນາຊົນລະກະເສດ, ຕ້ານແລ້ງ, ຕ້ານຖ້ວມ ຂອງຊາດ.
- 8) ສ້າງນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມ ການພັດທະນາຊົນລະກະເສດ ໂດຍລວມ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນນະໂຍບາຍ ຊຸກຍູ້ສົ່ງເສີມໃຫ້ວິສາຫະກິດ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ນໍາໃຊ້ເຕັກໂນໂລຢີ ທີ່ທັນສະໄໝ ເຂົ້າໃນການຜະລິດກະສິກໍາສະອາດ, ປອດສານຜິດ ໃຫ້ເປັນສິນຄ້າ ທີ່ໄດ້ປຽບຂອງປະເທດເຮົາ.
- 9) ແກ້ໄຂຂາດຕົວ ຂອດອຸດຕັນ, ສະຫງົກຊັກຊ້າ ໃນການບໍລິການ, ອໍານວຍຄວາມສະດວກ, ໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນ, ໃຫ້ແກ່ຜູ້ປະກອບການ, ຫົວໜ່ວຍວິສາຫະກິດ, ນັກລົງທຶນ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ໄດ້ເຂົ້າສູ່ການຜະລິດການຄ້າ ແລະ ການບໍລິການໄວຂຶ້ນ.
- 10) ສ້າງ ແລະ ພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດ ໃຫ້ຂະແໜງກະສິກໍາ, ປ່າໄມ້ ຂອງທ້ອງຖິ່ນ ໃຫ້ມີຄວາມສາມາດ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານ ແລະ ຄົ້ນຄວ້າດ້ານວິທະຍາສາດ, ຮູ້ຈັກເສີມຂະຫຍາຍ ນໍາໃຊ້ໜາກຜົນ ຂອງການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ, ຮູ້ຈັກດຶງດູດ ການລົງທຶນ, ຊອກຕະຫຼາດ, ຮູ້ຈັກຈັດຕັ້ງການຜະລິດ; ສ້າງກົນໄກມອບສິດຄວາມ

ຮັບຜິດຊອບ ຕົກລົງບັນຫາການຜະລິດ, ການລົງທຶນ ຂອງພາກທຸລະກິດທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດຕາມກົດໝາຍ ກຳນົດ, ສູນກາງເຮັດໜ້າທີ່ຄຸ້ມຄອງມະຫາພາກ, ຄຸ້ມຄອງກວດກາຕິດຕາມການປະຕິບັດກົດໝາຍ, ສ້າງພະນັກງານ.

11) ຫັນເອົາຫົວໜ່ວຍວິຊາການ, ສະຖາບັນ, ສູນ ກຸ້ມຄົນເອງ ດ້ານງົບປະມານ ບໍລິຫານ, ການຄົ້ນຄ້ວາກ້າວໄປເຖິງສາມາດ ຈ້າງພະນັກງານ ນັກຄົ້ນຄ້ວາ ແລະ ວິຊາການຮັບໃຊ້ໃຫ້ສະຖາບັນ ແລະ ສູນຄົ້ນຄ້ວາ, ພັດທະນາທົ່ວປະເທດ ເປັນເຈົ້າ ດ້ານງົບປະມານ ຈາກຫຼາຍແຫຼ່ງ.

12) ປັບປຸງກົດໝາຍ, ສ້າງນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມ ແລະ ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ໃຫ້ແກ່ການລົງທຶນ, ການຜະລິດ ແລະ ການ ບໍລິຫານ, ເຜີຍແຜ່, ເຊື່ອມຊຶມ ຢ່າງທົ່ວເຖິງ ຮອດຮາກຖານ ແລະ ຄອບຄົວປະຊາຊົນ.

2. ດ້ານອຸດສາຫະກຳ:

1) ສືບຕໍ່ພັດທະນາຂະແໜງທີ່ເປັນພື້ນຖານໃນອະນາຄົດໃຫ້ມີປະສິດທິພາບດ້ວຍຮູບການລົງທຶນຫຼາຍຮູບແບບໃນຂະແໜ ງພະລັງງານໄຟຟ້າ ແລະ ບໍ່ແຮ່ຈຳນວນຫນຶ່ງ ເພື່ອຂັບເຄື່ອນການເຕີບໂຕເສດຖະກິດ ແຕ່ຕ້ອງມີການຄຸ້ມຄອງຢ່າງ ຮັດກຸມ: ສ້າງເງື່ອນໄຂສະດວກໃຫ້ຂະແໜງດັ່ງກ່າວ.

2) ສ້າງ ແລະ ປະຕິບັດໂຄງການປັບປຸງກຸ່ມສ້າງກຸ່ມ SMEs ຕົວແບບທີ່ເປັນຫຼັກແຫຼ່ງໃນການຜະລິດຢູ່ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ມີຄຸນນະພາບທີ່ສາມາດແຂ່ງຂັນໄດ້, ໂດຍຄັດເລືອກຫົວໜ່ວຍ SMEs ທີ່ມີເງື່ອນໄຂມາຝຶກອົບຮົມທາງດ້ານເຕັກນິກ ວິຊາການ, ການຕະຫລາດ, ສິນເຊື່ອ; ສ້າງນະໂຍບາຍທາງດ້ານພາສີອາກອນ, ການເງິນ, ວິຊາສະເພາະ, ແລະ IT ເຂົ້າໃນ ການດຳເນີນທຸລະກິດທັນສະໄໝ; ເລັ່ງສ້າງອົງການຄ້າປະກັນສິນເຊື່ອໃຫ້ແກ່ SMEs ທີ່ບໍ່ມີຫຼັກຊັບຄ້ຳປະກັນ; ສຸມ ໃສ່ສ້າງກຸ່ມຜູ້ປະກອບການໃໝ່ (Start up) ເຊັ່ນ: ກຸ່ມທຸລະກິດໜຸ່ມ ແລະ ແມ່ຍິງ; ນອກຈາກທະນາຄານແລ້ວ ຄວນ ຊຸກຍູ້ໃຫ້ມີຮູບແບບກອງທຶນທີ່ບໍ່ແມ່ນທະນາຄານໃຫ້ຫຼາຍຂຶ້ນ ແລະ ມີປະສິດທິພາບ ບົນພື້ນຖານຄວາມສອດຄ່ອງກັບ ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການຢ່າງເຂັ້ມງວດ ເຊັ່ນ: ສະຖາບັນການເງິນຈຸນລະພາກ, ກອງທຶນໝູນວຽນ, ກອງທຶນກຸ່ມ ຜະລິດ ແລະ ອື່ນໆ.

3) ເອົາໃຈໃສ່ຊີ້ນຳ ແລະ ສ້າງສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກ ແລະ ບໍລິຫານ ຕໍ່ການເຄື່ອນໄຫວຂອງເຂດເສດຖະກິດພິເສດ (SEZ) ທັງເກົ່າ ແລະ ໃໝ່ໃຫ້ດຳເນີນທຸລະກິດຢ່າງຄ່ອງຕົວ, ຫລຸດຜ່ອນຂັ້ນຕອນ ແລະ ບັນດາຕົ້ນທຶນຕ່າງໆໃຫ້ແກ່ ບັນດາທຸລະກິດລົງທຶນໃນເຂດມີປະສິດທິພາບ.

4) ເລີ່ມສຳຫຼວດ ແລະ ກໍ່ສ້າງບາງໂຄງການໃຫຍ່ຍຸດທະສາດຂອງລັດຖະບານເຊັ່ນ: ທາງດ່ວນ, ທ່າເຮືອຫວຽງອາງ, ເມືອງອັດ ສະລິຍະ (Smart City), ເຂດເສດຖະກິດຕາມແລວທາງລົດໄຟ, ສະໜາມບິນ ແລະ ອື່ນໆ ເພື່ອເລັ່ງລັດປະຕິບັດ ນະໂຍບາຍເຊື່ອມໂຍງພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ.

3. ດ້ານບໍລິການ:

1) ສຸມໃສ່ການພັດທະນາຂະແໜງການທ່ອງທ່ຽວທີ່ມີແລ້ວໃຫ້ເຂັ້ມແຂງ, ຮຽນຮູ້ຈາກບົດຮຽນປະເທດອື່ນພ້ອມນັ້ນ ສືບຕໍ່ ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ການທ່ອງທ່ຽວທັງພາຍໃນ ແລະ ພາຍນອກຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ແລະ ຖືກເປົ້າໝາຍ ໂດຍເນັ້ນໃສ່ຄຸນນະພາບ ຂອງການບໍລິການ ແລະ ວັດທະນະທຳທີ່ຈົບງາມ.

2) ຊຸກຍູ້ໂຄງການສົ່ງເສີມການພັດທະນາແຫຼ່ງທ່ອງທ່ຽວໃໝ່ທາງທຳມະຊາດ, ປະຫວັດສາດ, ແລະ ວັດທະນະທຳທີ່ເປັນ ເອກະລັກຂອງລາວ ໂດຍສະເພາະຕິດຕາມຊຸກຍູ້ໃຫ້ທັງໄຫວທຶນໄດ້ຮັບການຮັບຮອງເປັນມໍລະດົກໂລກຈາກອົງການ ສາກົນ, ເອົາໃຈໃສ່ປັບປຸງ ແລະ ປະສານງານການບໍລິການການທ່ອງ ທ່ຽວທີ່ສະດວກ ແລະ ປອດໄພ ເພື່ອສືບຕໍ່ປີທ່ອງ ທ່ຽວແຫ່ງຊາດ ແລະ ຮອງຮັບແກ່ການເປີດປີທ່ອງທ່ຽວລາວ-ຈີນ ທີ່ຈະມາເຖິງນີ້.

4. ດ້ານການພັດທະນາຊຸມນະບົດ ແລະ ລືບລ້າງຄວາມທຸກຍາກ:

1) ບັນດາຂະແໜງການ, ອົງການຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ສຸມວຽກ, ສຸມງົບປະມານ, ສຸມພະນັກງານ ເພື່ອຈັດຕັ້ງ ປະຕິບັດວຽກງານພັດທະນາຊຸມນະບົດ ແລະ ລືບລ້າງຄວາມທຸກ ໃຫ້ໄປຕາມທິດລວງດຽວກັນ ໃຫ້ສຳເລັດເປັນແຕ່ ລະຈຸດສຸມ ໂດຍສະເພາະເລັ່ງໃສ່ 20 ຈຸດສຸມຂອງສູນກາງ 71 ,ຈຸດສຸມຂອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ 145 ຈຸດສຸມຈັດ ສັນພູມລຳເນົາຄືງທີ່ ເພື່ອຍົກສູງການຜະລິດເປັນສິນຄ້າເພີ່ມລາຍຮັບໃຫ້ປະຊາຊົນ ,ຄຽງຄູ່ກັບການພັດທະນາຄຸນ ນະພາບຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນໃນເຂດຊຸມນະບົດໃຫ້ດີຂຶ້ນ ແລະ ເຮັດໃຫ້ອັດຕາຄວາມທຸກຍາກຂອງ ປະຊາຊົນຫຼຸດລົງເປັນກ້າວໆ.

- 2) ຊ່ວຍທ້ອງຖິ່ນ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ 6 ກຸ່ມຕົວຊີ້ບອກ ກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ດຳລັດ348/ລບ ວ່າດ້ວຍ ມາດຕະຖານພື້ນທຸກ ແລະ ມາດຕະຖານພັດທະນາ, ບົດແນະນຳ 0830/ກປ ຂອງກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ຕິດພັນກັບການຊຸກຍູ້ ຂະບວນການ ເພື່ອດຳເນີນກອງປະຊຸມໃຫຍ່ຮາກຖານບ້ານ ແລະ ບ້ານໃຫຍ່ພັດທະນາທົ່ວ ປະເທດ.
- 3) ປຸກລະດົມຫົວໜ່ວຍວິສາຫະກິດ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ, ຜູ້ປະກອບການ ດ້ວຍການສ້າງບ້ານແບບຢ່າງພື້ນ ທຸກ, ບ້ານແບບຢ່າງພັດທະນາ ໂດຍກົງ ຫຼື ປຸກລະດົມ ໃຫ້ລົງທຶນສ້າງວິສາຫະກິດກະສິກຳ ດ້ວຍການມີສ່ວນຮ່ວມ ຂອງຊາວກະສິກອນ ດ້ວຍຮູບແບບຕ່າງໆ ທີ່ມີຜົນປະໂຫຍດຮ່ວມກັນ, ພ້ອມກັນເຂົ້າສູ່ຕະຫຼາດທີ່ໜັ້ນຄົງ. ສືບຕໍ່ ສົ່ງເສີມນຳໃຊ້ ສູນທີ່ມີຢູ່ເພື່ອຝຶກອົບຮົມຄູຝຶກ ໃຫ້ສູນສົ່ງເສີມຂັ້ນແຂວງ ແລະ ສາຖະນິບໍລິການເຕັກນິກຂັ້ນເມືອງ, ຝຶກອົບຮົມອາສາສະໝັກບ້ານ, ຊາວກະສິກອນ ແລະ ຜູ້ປະກອບການວິສາຫະກິດກະສິກຳຂະໜາດນ້ອຍ ຢ່າງຕັ້ງໜ້າ ເພື່ອຮັບໃຊ້ໃຫ້ແກ່ການຜະລິດກະສິກຳເປັນສິນຄ້າພັດທະນາຊຸມນະບົດ ຢູ່ບໍລິເວນຕ່າງໆ.

5. ດ້ານການພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດ: ຕິດພັນກັບການປະຕິບັດເປົ້າໝາຍການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ(SGDs) ໃຫ້ຮີບ ຮ້ອນຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ ແລະ ກິດຈະກຳໃຫ້ໄວ ໂດຍການປັບປຸງຍົກລະດັບຄຸນນະພາບການສຶກສາ, ສາທາລະນະສຸກ ໃນການປັບປຸງ ແລະ ກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງຊຸມນະບົດ ເປັນຕົ້ນ: ໄຟຟ້າ, ທາງ, ນໍ້າປະປາ, ຊົນລະປະທານ, ໂຮງຮຽນ, ໂຮງ ໝໍ, ສຸກສາລາ, ນໍ້າສະອາດ, ອຸປະກອນການສຶກສາ-ການແພດ, ພ້ອມທັງຍົກລະດັບການສິດສອນຂອງຄູໃຫ້ມີຄຸນນະພາບ ແລະ ທົ່ວເຖິງ; ແກ້ໄຂບັນດາສິ່ງຫຍໍ້ທໍ້ຕ່າງໆທາງດ້ານເສດຖະກິດ ແລະ ສັງຄົມໃຫ້ເປັນຮູບປະທຳ; ພັດທະນາສີມິແຮງງານ, ສ້າງວຽກເຮັດງານທຳ, ແກ້ໄຂບັນຫາການຂາດແຄນແຮງງານ, ປັບປຸງ ແລະ ກໍ່ສ້າງແຮງງານໃຫ້ມີຄຸນນະພາບສະໜອງຕາມ ຄວາມຕ້ອງການຂອງຕະຫຼາດແຮງງານ, ສືບຕໍ່ປະຕິບັດນະໂຍບາຍສະຫວັດດີການສັງຄົມ ແລະ ວຽກງານເກັບກູ້ລະເບີດບໍ່ທັນ ແຕກໃຫ້ຫຼາຍຂຶ້ນ, ເສີມຂະຫຍາຍຄຸນຄ່າວັດທະນະທຳທີ່ດີງາມ ແລະ ເປັນເອກະລັກຂອງຊາດຕິດພັນກັບການພັດທະນາແຫຼ່ງ ທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ຍົກລະດັບການບໍລິການໃຫ້ມີຄຸນນະພາບ ແລະ ຄວາມປອດໄພເພື່ອສືບຕໍ່ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດປີທ່ອງທ່ຽວແຫ່ງ ຊາດ ແລະ ປີທ່ອງທ່ຽວລາວ-ຈີນໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນ.

6. ເພີ່ມທະວີການຄຸ້ມຄອງລັດ-ຄຸ້ມຄອງສັງຄົມດ້ວຍກົດໝາຍ, ສືບຕໍ່ປັບປຸງກົງຈັກລັດຕິດທິດກະທັດຮັດ ແລະ ປັບປຸງຂອດ ປະສານງານລະຫວ່າງສາຍຕັ້ງສາຍຂວາງ ລະຫວ່າງສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ມີການຕິດຕາມກວດກາແຕ່ລະວຽກງານໃຫ້ ເປັນລະບົບ ແລະ ຄ່ອງຕົວ, ຍົກສູງແບບແຜນວິທີເຮັດວຽກ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບບໍ່ໃຫ້ເກີດການຊ້ຳຊ້ອນ.

7. ດ້ານງົບປະມານແຫ່ງລັດ

(1) ລາຍຮັບ:

- ຈັດຕັ້ງຜັນຂະຫຍາຍກົດໝາຍວ່າດ້ວຍອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມສະບັບປັບປຸງໃຫ້ເຂັ້ມງວດເປັນເອກະພາບໃນຂອບເຂດທົ່ວ ປະເທດ, ສຸມໃສ່ຂະຫຍາຍຖານລາຍຮັບດ້ວຍການຫັນເອົາຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດຂະໜາດກາງ ທີ່ເສຍອາກອນແບບມອບເ ໜ້າໃຫ້ເຂົ້າສູ່ການຖີບຊີ ຢ່າງໜ້ອຍ 10% ຂອງຈຳນວນຫົວໜ່ວຍມອບເໜົາທັງໝົດທົ່ວປະເທດ ແລະ ນຳໃຊ້ການ ຄິດໄລ່ອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມແບບມີກຳນົດ ແລະ ປັບປຸງໄປສູ່ການເຂົ້າລະບົບອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມຕາມກົດໝາຍ;
- ຄົ້ນຄວ້າສ້າງ ແລະ ປັບປຸງ ບັນດານະໂຍບາຍ ດ້ານພາສີ-ອາກອນ ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບການຂະຫຍາຍຕົວຂອງເສດຖະກິດ- ສັງຄົມ, ໃນພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ເຊັ່ນ: ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍພາສີ, ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສວຍສາອາກອນ, ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ອາກອນຊົມໃຊ້, ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍອາກອນລາຍໄດ້, ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປະກັນໄພ, ລັດຖະບັນຍັດວ່າດ້ວຍຄ່າທຳ ນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການ, ລັດຖະບັນຍັດວ່າດ້ວຍພາສີທີ່ດິນ, ນະໂຍບາຍຫັນຊັບສິນເປັນທຶນ, ຂໍ້ຕົກລົງວ່າດ້ວຍຄ່າ ບໍລິການສິນຄ້ານຳເຂົ້າ ແລະ ສິ່ງອອກ ສິນຄ້າຜ່ານແດນສາກົນ ແລະ ບັນດານິຕິກຳລຸ່ມກົດໝາຍອື່ນໆ;
- ປັບປຸງກົນໄກ, ຂັ້ນຕອນ ແລະ ການບໍລິການ ເພື່ອອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ການດຳເນີນທຸລະກິດ ແລະ ການປະຕິບັດ ພັນທະຕໍ່ງົບປະມານ ໃຫ້ມີຄວາມສະດວກ, ຫັນສະໄໝ, ໂປ່ງໃສ, ວ່ອງໄວ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນ.
- ສ້າງລະບົບຄຸ້ມຄອງພາຫະນະ ທີ່ເຂົ້າມາເພື່ອເປົ້າໝາຍທ່ອງທ່ຽວ, ລະບົບການຕິດຕາມການເຄື່ອນຍ້າຍສິນຄ້າພາຍໃນ ປະເທດ, ສືບຕໍ່ປັບປຸງລະບົບຄຸ້ມຄອງການນຳເຂົ້ານໍ້າມັນ ໂດຍຕິດຕັ້ງລະບົບຕິດຕາມ-ກວດນັບການ ນຳເຂົ້າ ແລະ ເຄື່ອນຍ້າຍນໍ້າມັນເຊື້ອໄຟ (E-METER) ຢູ່ບັນດາສາງເກັບນໍ້າມັນໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ;

- ຈັດຕັ້ງຜັນຂະຫຍາຍ ມະຕິຂອງຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ ວ່າດ້ວຍການເກັບອາກອນຊົມໃຊ້ເພີ່ມເຕີມ ຈາກເບຍນຳເຂົ້າ ແລະ ເບຍລາຄາຖືກ;
- ສືບຕໍ່ຂະຫຍາຍການສຳຫຼວດຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດ ແລະ ຖານລາຍຮັບ ຕາມຄຳສັ່ງເລກທີ 40/ນຍ ໄປຫາບັນດາແຂວງທີ່ມີເງື່ອນໄຂ ເຊັ່ນ: ຫຼວງພະບາງ, ຄຳມ່ວນ, ສະຫວັນນະເຂດ ແລະ ຈຳປາສັກ.
- ຊຸກຍູ້ໃຫ້ຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດແຈ້ງເສຍອາກອນແຕ່ລະປະເພດດ້ວຍຕົນເອງ ຜ່ານລະບົບຄຸ້ມຄອງອາກອນແບບທັນສະໄໝ (TaxRIS) ແລະ ການມອບພັນທະຕ່າງໆນັ້ນຜ່ານລະບົບທະນາຄານ;
- ຄົ້ນຄວ້ານະໂຍບາຍ ແລະ ມາດຕະການຄຸ້ມຄອງໃນການປະຕິບັດພັນທະ, ການໃຫ້ນະໂຍບາຍດ້ານພາສີ-ອາກອນ ຂອງບັນດາຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດ ໃນຂະແໜງພະລັງງານໄຟຟ້າ ແລະ ບໍ່ແຮ່, ຄຸ້ມຄອງການຈັດເກັບລາຍຮັບ ຈາກຄ່າຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ, ຄ່າພາກຫຼວງ ໃຫ້ຄົບຖ້ວນ;
- ສ້າງກົນໄກປະສານງານ ແລະ ກຳນົດມາດຕະການ ໃນການນຳເອົາລາຍຮັບຈາກຊັບສິນ ແລະ ການຂາຍເຄື່ອງຮິບທໍ່ສານຕັດສິນເປັນຂອງລັດໃຫ້ຄົບຖ້ວນ ແລະ ຖືກຕ້ອງ ຕາມກົດໝາຍ;
- ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຮັບປະກັນໃຫ້ມີຄວາມຖືກຕ້ອງທາງດ້ານມູນຄ່າແຈ້ງພາສີ ດ້ວຍການປັບປຸງ ແລະ ສ້າງຖານຂໍ້ມູນລາຄາໃນການກຳນົດມູນຄ່າແຈ້ງເສຍພາສີ ສິ່ງອອກ-ນຳເຂົ້າສິນຄ້າ ໃນແຕ່ລະໄລຍະໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຫຼັກການຂອງອົງການການຄ້າໂລກ;
- ຄຸ້ມຄອງບັນດາຜູ້ປະກອບການທີ່ດຳເນີນທຸລະກິດສິ່ງອອກ-ນຳເຂົ້າສິນຄ້າ ແລະ ຜູ້ບໍລິການແຈ້ງພາສີໃຫ້ເຄື່ອນໄຫວຕາມກົດໝາຍ ແນໃສ່ເພື່ອສົ່ງເສີມໃຫ້ຜູ້ປະກອບການໃຫ້ມີມາດຕະຖານ ສາມາດເຊື່ອມໂຍງກັບສາກົນ;
- ດຳເນີນມາດຕະການທາງກົດໝາຍຢ່າງເດັດຂາດຕໍ່ບັນຫາລົດນຳເຂົ້າບໍ່ຖືກຕ້ອງທີ່ຍັງຄົງຄ້າງໃຫ້ຂາດຕົວ, ຕ້ານ ແລະ ສະກັດກັ້ນການຄ້າຂາຍເຖື່ອນ, ດຳເນີນຄະດີຕໍ່ຜູ້ກະທຳຜິດ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;
- ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ດຳເນີນການປັບປຸງວິສາຫະກິດຂອງລັດລົງທຶນ ທີ່ມີປະສິດທິພາບຕໍ່າ ໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນດີຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ ຫຼື ຄົ້ນຄວ້າຫັນໄປສູ່ຮູບການກຳມະສິດອື່ນ;
- ເພີ່ມທະວີການຕ້ານ ແລະ ສະກັດກັ້ນການຮົ່ວໄຫຼຂອງລາຍຮັບງົບປະມານ ທຸກຮູບແບບ, ໃນກໍລະນີພົບເຫັນການລະເມີດໂດຍກົງ ລວມທັງກໍລະນີ ມີການສົມຮູ້ຮ່ວມຄິດ ແມ່ນຕ້ອງໄດ້ດຳເນີນການກວດກາ ເກັບກຳ ແລະ ປະຕິບັດມາດຕະການ ຢ່າງເດັດຂາດ;
- ສືບຕໍ່ປະຕິບັດນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມການຈັດເກັບລາຍຮັບ ຂອງຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ໃຫ້ເໝາະສົມກວ່າເກົ່າ ດ້ວຍການແບ່ງຂັ້ນຄຸ້ມຄອງໃຫ້ມີຄວາມຊັດເຈນ ເພື່ອເປັນການຊຸກຍູ້ໃຫ້ການເກັບລາຍຮັບໄດ້ຫຼາຍຂຶ້ນ ແລະ ສາມາດນຳໃຊ້ສ່ວນທີ່ເກີນເຂົ້າໃນການໃຊ້ຈ່າຍທີ່ຈຳເປັນ ຕາມອັດສາສ່ວນທີ່ລັດຖະບານກຳນົດໃຫ້ ໃນແຕ່ລະປີ, ສະເພາະນະໂຍບາຍຊຸກຍູ້ໃຫ້ຫົວໜ່ວຍງົບປະມານຂັ້ນສູນກາງທີ່ມີລາຍຮັບວິຊາການ ໃນກໍລະນີທີ່ປະຕິບັດລາຍຮັບເກີນແຜນທີ່ໄດ້ຮັບຮອງໃນສົກປີ ຈະໄດ້ມີການຄົ້ນຄວ້າດັດສະເລ່ຍຄືນໃໝ່ເພື່ອຈັດສັນສ່ວນທີ່ເກີນເພື່ອປະຕິບັດລາຍຈ່າຍ ແລະ ມອບເຂົ້າງົບປະມານ ຕາມລະບຽບການ.

(2) ດ້ານລາຍຈ່າຍ:

- ປະຕິບັດການເບີກຈ່າຍ ເງິນນະໂຍບາຍເງິນ-ເງິນອຸດໜູນນາຍບ້ານ ໃຫ້ມີຄວາມເປັນເອກະພາບ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ;
- ປັບປຸງກົນໄກການເບີກຈ່າຍເງິນເດືອນ, ເງິນນະໂຍບາຍຕ່າງໆ ຜ່ານລະບົບທະນາຄານ ໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນສູງ, ຮັບປະກັນໃຫ້ສາມາດເບີກຈ່າຍທັນກຳນົດເວລາໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ, ພ້ອມກັນນັ້ນ ກໍ່ສ້າງກົນໄກໃໝ່ ຮ່ວມກັບຂະແໜງປກສ-ປກຊ ໃນການຫັນການເບີກຈ່າຍເງິນເດືອນ, ເງິນນະໂຍບາຍ ຂອງກຳລັງບໍລິຫານເຂົ້າສູ່ລະບົບທະນາຄານ;
- ເພີ່ມທະວີກົນໄກປະສານສົມທົບໃນວຽກງານການກວດສອບ ແລະ ການແກ້ໄຂຜົນການກວດສອບ ເພື່ອໃຫ້ ການຄຸ້ມຄອງລາຍຮັບ-ລາຍຈ່າຍເຂົ້າສູ່ລະບົບງົບປະມານຕາມລະບຽບການ ແນໃສ່ປະຕິບັດໃຫ້ເຂັ້ມງວດຕໍ່ວິໄນ ແຜນການ ແລະ ວິໄນການເງິນ;
- ຜັນຂະຫຍາຍກົດໝາຍ ແລະ ອອກນິຕິກຳລຸ່ມກົດໝາຍທີ່ສຳຄັນ ເພື່ອເປັນບ່ອນອີງໃຫ້ແກ່ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດລາຍຈ່າຍງົບປະມານໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນ ແລະ ສອດຄ່ອງຕາມລະບຽບການ ເປັນຕົ້ນ: ຄຳແນະນຳ ວ່າດ້ວຍການຈັດຊື້-ຈັດຈ້າງດ້ວຍທຶນຂອງລັດ, ປັບປຸງນິຕິກຳ ແລະ ກົນໄກການປະຕິບັດລາຍຮັບ-ລາຍຈ່າຍ ວິຊາການ ແລະ ກອງທຶນຂອງລັດ ໃຫ້ເໝາະສົມ ຄ່ອງຕົວ ແລະ ມີຄວາມວ່ອງໄວຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ; ສືບຕໍ່ປັບປຸງ ແລະ ອອກຄຳແນະນຳຕ່າງໆ ເຊັ່ນ: ການກວດກາ

ຫລັງການຈ່າຍ, ກຳນົດໝາຍນຳໃຊ້ລາຍຈ່າຍບໍລິຫານຂອງລັດ ຕິດພັນກັບນະໂຍບາຍປະຫຍັດມັດທະຍັດ ແລະ ນິຕິກຳອື່ນໆ.

- ສືບຕໍ່ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ປະສານສົມທົບພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອກວດກາຄືນຄວາມສອດຄ່ອງ ໃນການປະຕິບັດນະໂຍບາຍເງິນອຸດໜູນ ຢູ່ເຂດຫ່າງໄກສອກຫຼີກ ຕາມດຳລັດ 468/ນຍ ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ການກຳນົດເຂດຫ່າງໄກສອກຫຼີກ ແລະ ທຸລະກິດນະໂຍບາຍແທດເໝາະກັບສະພາບການຕົວຈິງ ແລະ ບໍ່ໃຫ້ມີຊ່ອງວ່າງ;
- ປະຕິບັດນະໂຍບາຍ ແລະ ມາດຕະການປະຢັດຢ່າງເຂັ້ມງວດ ແລະ ໃຫ້ເປັນຮູບປະທຳແທ້ ໂດຍໃຫ້ແຕ່ລະຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ຄົ້ນຄວ້າກຳນົດອອກເປັນມາດຕະການ, ແຜນດຳເນີນງານ ແລະ ແຜນການກວດກາຕິດຕາມຢ່າງຈະແຈ້ງ ກ່ຽວກັບການປະຢັດ ເພື່ອໃຫ້ມີທຳຕັ້ງໜ້າ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນຕົວຈິງ;
- ຄຸ້ມຄອງກວດກາ, ຕິດຕາມ ແລະ ກວດກາຫຼັງຈ່າຍການປະຕິບັດ ລາຍຈ່າຍເງິນບຳເນັດເກັບລາຍຮັບເກີນແຜນງົບປະມານ ຂອງທ້ອງຖິ່ນ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມເປົ້າໝາຍລາຍຈ່າຍຕາມທີ່ກົດໝາຍກຳນົດໄວ້;
- ເອົາໃຈໃສ່ ຄຸ້ມຄອງ ຫົວໜ່ວຍງົບປະມານທີ່ມີລາຍຮັບ-ລາຍຈ່າຍວິຊາການ ແລະ ກອງທຶນຂອງລັດ ໃຫ້ສາມາດລວມສູນ ແລະ ສ່ອງແສງໃນແຜນງົບປະມານແຫ່ງລັດ ໃຫ້ຄົບຖ້ວນ, ປະຕິບັດໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມເປົ້າໝາຍ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນ; ພ້ອມທັງ ແກ້ໄຂກົນໄກ, ລະບົບ, ຂອດຂັ້ນຕອນຕ່າງໆ ໃຫ້ຄ່ອງຕົວຂຶ້ນກ່ວາເກົ່າ ທັງໃນດ້ານການມອບລາຍຮັບ ແລະ ການປະຕິບັດລາຍຈ່າຍ;
- ປັບປຸງນິຕິກຳ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງບັນຊີເງິນຝາກ ຢູ່ລະບົບຄັງເງິນແຫ່ງຊາດ ໃຫ້ມີຄວາມຮັດກຸມ ແລະ ສາມາດປະຕິບັດໄດ້ຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ;
- ຄົ້ນຄວ້າກົນໄກ ແລະ ມາດຕະການ ສະເໜີຫັນເອົາບາງຫົວໜ່ວຍງົບປະມານ ທີ່ມີລາຍຮັບຄ່າບໍລິການທາງດ້ານວິຊາການທີ່ມີເງື່ອນໄຂ ສ້າງເປັນຫົວໜ່ວຍງົບປະມານເອກະລາດ ກຸ້ມຄົນເອງທາງດ້ານລາຍຈ່າຍທີ່ຈຳເປັນຕ່າງໆ (ນອກຈາກລາຍຈ່າຍລົງທຶນ) ໂດຍສະເພາະແມ່ນໃນຂະແໜງສຶກສາ, ສາທາ ແລະ ຂະແໜງສັງຄົມຈຳນວນໜຶ່ງ. ພ້ອມທັງ ສ້າງກົນໄກໃໝ່ ໃນການຄຸ້ມຄອງເງິນກອງທຶນຂອງລັດ ໃນລະບົບຄັງເງິນແຫ່ງຊາດ ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ສາມາດສ້າງທ່າແຮງທາງດ້ານລາຍຮັບ ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນບັນດາໜ້າວຽກສຳຄັນຕ່າງໆ ຂອງກອງທຶນໄດ້ຢ່າງພຽງພໍ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນ;
- ກວດກາ ຕິດຕາມ ແລະ ຕ້ານທຸກການຮົ່ວໄຫຼທາງດ້ານລາຍຈ່າຍງົບປະມານ, ໂດຍສຸມໃສ່ການປະຕິບັດກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຈັດຊື້-ຈັດຈ້າງດ້ວຍທຶນຂອງລັດ, ກົດໝາຍງົບປະມານ ແລະ ລະບຽບການທາງດ້ານການເງິນອື່ນໆຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

(3) ການດຸ່ນດ່ຽງງົບປະມານ

- ຂະຫຍາຍຕະຫຼາດການອອກພັນທະບັດລັດຖະບານ ໃຫ້ກວ້າງຂວາງກ່ວາເກົ່າ ໂດຍສະເພາະແມ່ນ ສປ ຈີນ, ໄທ, ສ.ເກົາຫຼີ ແລະ ປະເທດອື່ນໆ, ຈຳໜ່າຍພັນທະບັດລັດຖະບານຜ່ານຕະຫຼາດຫຼັກຊັບລາວ;
- ໃນປີ 2019 ແມ່ນຈະໄດ້ຄົ້ນຄວ້າມາດຕະການ ແລະ ກົນໄກການດຸ່ນດ່ຽງລາຍຮັບ-ລາຍຈ່າຍ ໃຫ້ບັນດາແຂວງທີ່ຂາດດຸນ ເພື່ອໃຫ້ການປະຕິບັດລາຍຈ່າຍຂຶ້ນທ້ອງຖິ່ນມີຄວາມຄ່ອງໂຕ ແລະ ຫັນສະພາບການກວ່າເກົ່າ, ຊຶ່ງສູນກາງຈະດຸນດ່ຽງເງິນເດືອນ, ເງິນນະໂຍບາຍ ເປັນບຸລິມະສິດໃຫ້ບັນດາແຂວງ ຕາມແຜນທີ່ສະພາແຫ່ງຊາດຮັບຮອງ, ສ່ວນລາຍຮັບທ້ອງຖິ່ນ ແມ່ນໃຫ້ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການປະຕິບັດລາຍຈ່າຍບໍລິຫານ ແລະ ລາຍຈ່າຍລົງທຶນ ຕາມແຜນງົບປະມານປະຈຳປີທີ່ຖືກຮັບຮອງ; ພ້ອມທັງການຄົ້ນຄວ້າຄວາມເປັນໄປໄດ້ໃນການມອບໝາຍຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການຈັດເກັບລາຍຮັບຂອງບັນດາແຂວງ ທີ່ຂາດດຸນສູງ ໃຫ້ສອດຄ່ອງຂຶ້ນ ແລະ ຫລຸດຜ່ອນພາລະແບກຫາບຂອງບັນດາແຂວງໃນການປະຕິບັດລາຍຈ່າຍຂອງຕົນ;
- ແຍກການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ບໍລິຫານໜີ້ສິນອອກສະເພາະ ເພື່ອສາມາດບໍລິຫານ, ຈັດສັນແຜນທຶນແທນຄືນ ໃຫ້ພຽງພໍ ແລະ ຫັນກຳນົດເວລາ;
- ຢຸດຕິການກູ້ຢືມໃໝ່ທີ່ມີເງື່ອນໄຂທຸລະກິດ (ບໍ່ຜ່ອນຜັນ), ສຸມໃສ່ການກູ້ຢືມ ທີ່ມີເງື່ອນໄຂຜ່ອນຜັນສູງ (ໝາຍວ່າໄລຍະຍົກເວັ້ນການຊຳລະຕົ້ນທຶນ ບໍ່ຕໍ່າກວ່າ 7 ປີ, ໄລຍະທົດແທນຄືນບໍ່ຕໍ່າກວ່າ 25 ປີ ແລະ ດອກເບ້ຍບໍ່ເກີນ 1.5% ຕໍ່ປີ) ເພື່ອນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນສະເພາະໂຄງການທີ່ເຫັນວ່າ ມີປະສິດທິຜົນ ແລະ ຈຳເປັນເທົ່ານັ້ນ;
- ລັດຖະບານ ຈະບໍ່ຄ້ຳປະກັນເງິນກູ້ ໃຫ້ແກ່ລັດວິສາຫະກິດ ໃນການປະຕິບັດໂຄງການຕ່າງໆ ເພື່ອສາມາດຄຸ້ມຄອງໜີ້ສິນໃຫ້ມີຄວາມໝັ້ນທ່ຽງ, ຍົກເວັ້ນກໍລະນີ ໂຄງການໃດທີ່ມີປະສິດທິຜົນທາງດ້ານເສດຖະກິດ ແລະ ສາມາດຮັບປະກັນຊຳລະຕົ້ນທຶນ ແລະ ດອກເບ້ຍ ໄດ້ໂດຍຕົວເອງ.

(4) ມາດຕະການແກ້ໄຂຜົນການກວດສອບ

- ສົມທົບກັບອົງການກວດສອບແຫ່ງລັດ, ບັນດາຫົວໜ່ວຍງົບປະມານທັງສູນກາງ ແລະ ຫ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອສັງ ລວມຂໍ້ມູນ ແລະ ບັນຫາຄົງຄ້າງຕ່າງໆ ຕາມຜົນການກວດສອບ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງ, ຄົບຖ້ວນ ແລະ ເປັນເອກະພາບ;
- ມອບໝາຍໃຫ້ແຕ່ລະຫົວໜ່ວຍງົບປະມານທີ່ກວດເຫັນການລະເມີດ ເພື່ອແຕ່ງຕັ້ງຄະນະຮັບຜິດຊອບ ແກ້ໄຂຜົນການກວດສອບ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບກົດໝາຍ, ພ້ອມທັງຕີລາຄາ ແລະ ຊອກຫາສາເຫດທີ່ແທ້ຈິງ ເພື່ອວາງມາດຕະການແກ້ໄຂໃຫ້ສອດຄ່ອງ, ມີປະສິດທິຜົນ ແລະ ສະຫຼຸບລາຍງານຜົນຂອງການແກ້ໄຂໃຫ້ກະຊວງການເງິນ ແລະ ອົງການກວດສອບແຫ່ງລັດ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
- ສ້າງກົນໄກປະສານງານກັບບັນດາຫົວໜ່ວຍງົບປະມານ ເພື່ອ ຕິດຕາມ, ກວດກາ ແລະ ປະເມີນຜົນຂອງການແກ້ໄຂຜົນຂອງການກວດສອບ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ;
- ເພີ່ມທະວີມາດຕະການໃນການກວດກາແຜນງົບປະມານໃຫ້ມີປະສິດທິພາບສູງຂຶ້ນ ໂດຍສະເພາະ ການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ລະບົບກວດກາພາຍໃນຂອງແຕ່ລະຫົວໜ່ວຍງົບປະມານ ແນ່ໃສ່ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນ, ຈຳກັດ ແລະ ປ້ອງກັນການລະເມີດວິໃນແຜນການ-ການເງິນ, ຖືເອົາວຽກງານກວດກາເປັນວຽກງານສຳຄັນ ແລະ ປະຕິບັດຢ່າງເປັນປົກກະຕິ ແລະ ຕໍ່ເນື່ອງ.

8. ນະໂຍບາຍໃນການຮັກສາສະເຫຼີຍສະຫຼົບເງິນຕາແຫ່ງຊາດ

(1) **ນະໂຍບາຍເງິນຕາ:** ສືບຕໍ່ນຳໃຊ້ອັດຕາດອກເບ້ຍພື້ນຖານຂອງ ທຫລ, ອັດຕາສ່ວນເງິນແຮຝາກບັງຄັບ ແລະ ດັດປັບເມື່ອເຫັນວ່າຈຳເປັນ, ຊຸກຍູ້ໃຫ້ຕະຫຼາດລະຫວ່າງທະນາຄານ, ຕະຫຼາດເປີດເຄື່ອນໄຫວຢ່າງແຂງແຮງ ແລະ ມີປະສິດທິພາບສູງ, ຊຸກຍູ້ການຈຳໜ່າຍພັນທະບັດລັດຖະບານທີ່ມີຄວາມຫຼາກຫຼາຍ ເພື່ອລະດົມທຶນໃຫ້ໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນ, ສືບຕໍ່ຄຸ້ມຄອງການກຳນົດອັດຕາດອກເບ້ຍຂອງທະນາຄານທຸລະກິດ ແລະ ດັດປັບເມື່ອເຫັນວ່າຈຳເປັນ.

(2) **ນະໂຍບາຍອັດຕາແລກປ່ຽນ:** ສືບຕໍ່ນຳໃຊ້ນະໂຍບາຍອັດຕາແລກປ່ຽນຕາມກົນໄກຕະຫຼາດທີ່ມີການຄຸ້ມຄອງຂອງລັດໂດຍສືບຕໍ່ກຳນົດອັດຕາແລກປ່ຽນອ້າງອີງ, ສືບຕໍ່ກຳນົດສ່ວນຕ່າງລະຫວ່າງອັດຕາຊື້-ຂາຍເງິນຕາຕາມຂອບເຂດກຳນົດໄວ້ ແລະ ດັດປັບເມື່ອເຫັນວ່າຈຳເປັນ, ຊຸກຍູ້ຕະຫຼາດຊື້-ຂາຍເງິນຕາຕ່າງປະເທດລະຫວ່າງທະນາຄານໃຫ້ມີການເຄື່ອນໄຫວແຂງແຮງ, ສືບຕໍ່ດັດສົມຕະຫຼາດເງິນຕາຕ່າງປະເທດເມື່ອເຫັນວ່າຈຳເປັນ (ເປັນຕົ້ນນັ້ນມັນ, ເຄື່ອງກໍ່ສ້າງ, ວັດຖຸດິບ, ຢາປົວພະຍາດແລະສິນຄ້າທີ່ຈຳເປັນ). ສືບຕໍ່ພັດທະນາເຄື່ອງມືອະນຸ ພັນທາງການເງິນເພື່ອປ້ອງກັນຄວາມສ່ຽງຈາກອັດຕາແລກປ່ຽນ ແລະ ນຳໃຊ້ໂປແກຼມຕິດຕາມການຊື້-ຂາຍເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ເພື່ອໃຫ້ການປະຕິບັດນະໂຍບາຍອັດຕາແລກປ່ຽນໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນກວ່າເກົ່າ.

(3) ຄັງສຳຮອງເງິນຕາຕ່າງປະເທດ

ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ຄັງສຳຮອງເງິນຕາຕ່າງປະເທດບັນລຸຕາມຄາດໝາຍ ທຫລ ຈະປະຕິບັດມາດຕະການດັ່ງນີ້:(1) ເກັບຊື້ເງິນຕາຕ່າງປະເທດຈາກແຫຼ່ງຕ່າງໆ ເຊັ່ນ: ຈາກພາກລັດ, ແຫຼ່ງທຶນສາກົນທີ່ປ່ອຍຜ່ານແຫຼ່ງທຶນປ່ອຍກູ້ໃຫ້ແກ່ວິສາຫະກິດຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ກາງ ແລະ ແຫຼ່ງອື່ນໆທີ່ເຫັນວ່າມີຊ່ອງທາງ; (2) ຊຸກຍູ້ບໍລິສັດນຳເຂົ້າ-ສົ່ງອອກ ຂາຍເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ທີ່ໄດ້ຮັບຈາກການສົ່ງອອກໃຫ້ທະນາຄານ; (3) ສົມທົບກັບກະຊວງກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອສ້າງກົນໄກໃຫ້ການລົງທຶນໂດຍກົງຂອງຕ່າງປະເທດ ໂອນລາຍຮັບທີ່ເປັນງົນຕາເຂົ້າສູ່ປະເທດ ໂດຍຜ່ານລະ ບົບທະນາຄານ ໃຫ້ຫຼາຍຂຶ້ນ.

(4) ຮ້ານແລກປ່ຽນເງິນຕາ

ເອົາໃຈໃສ່ປັບປຸງນິຕິກຳ ແລະ ກົນໄກການຄຸ້ມຄອງຮ້ານແລກປ່ຽນເງິນຕາ ເພື່ອຕິຖອຍປະກົດການຫຍໍ້ທໍ້ຢ່າງຕັ້ງໜ້າ. ພ້ອມນັ້ນ ເອົາໃຈໃສ່ເພີ່ມທະວີການຕິດຕາມການເຄື່ອນໄຫວທຸລະກິດຂອງຮ້ານແລກປ່ຽນເງິນຕາທີ່ຢູ່ພາຍໃຕ້ການຄຸ້ມຄອງ, ໃນນັ້ນຈະໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ພິເສດຮ້ານແລກປ່ຽນທີ່ເປັນເປົ້າໝາຍການປັບປ່ວນອັດຕາແລກປ່ຽນ ຖ້າພົບຮ້ານແລກປ່ຽນໃດທີ່ເຄື່ອນໄຫວບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບກົດໝາຍ ກໍຈະສັງໂຈະ ແລະ ຖອນໃບອະນຸຍາດທັນທີ.

(5) ການຄຸ້ມຄອງສະຖຽນລະພາບທາງດ້ານການເງິນ

- ເພີ່ມທະວີການຄຸ້ມຄອງບັນດາທະນາຄານທຸລະກິດຢ່າງເຂັ້ມງວດຕາມລະບຽບກົດໝາຍ, ຮີບຮ້ອນປັບປຸງທະນາຄານທຸລະກິດລັດ 2 ແຫ່ງ ໃຫ້ຄົບຕາມເງື່ອນໄຂ ແລະ ມາດຖານກ່ອນຊອກຮູ້ຄູ່ຮ່ວມທຶນ, ຊຸກຍູ້ທະນາຄານນະໂຍບາຍປັບປຸງການເຄື່ອນໄຫວໃຫ້ມີປະສິດທິພາບສູງຂຶ້ນ, ສ້າງດຳລັດວ່າດ້ວຍການຄຸ້ມຄອງສະຫະກອນສິນເຊື້ອ ແລະ ເງິນຝາກປະຢັດ, ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ພັດທະນາທະນາຄານບ້ານ. ນອກນີ້ ຄຸ້ມຄອງຕິດຕາມສະຖາບັນການເງິນປະເພດຕ່າງໆໃຫ້ເຂັ້ມງວດແລະເຄື່ອນໄຫວຕາມລະບຽບກົດໝາຍ, ຕິດຕາມການເຄື່ອນໄຫວຂອງຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດທີ່ໄປເຄື່ອນໄຫວລະດົມທຶນບໍ່ສອດຄ່ອງກັບລະບຽບກົດໝາຍ, ຖ້າເກີດມີໜ້ແໜ້ງຕ້ອງລະງັບແຕ່ຫົວທີ.
- ສືບຕໍ່ຄົ້ນຄວ້າສ້າງບໍລິສັດປະກັນສິນເຊື້ອແລະບໍລິສັດປະເມີນຊັບສິນເພື່ອຊຸກຍູ້ການເຂົ້າເຖິງ ແຫຼ່ງທຶນຂອງວິສາຫະກິດຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ກາງ.
- ຄຸ້ມຄອງການກຳນົດອັດຕາດອກເບ້ຍເງິນຝາກ ແລະ ເງິນກູ້ໃຫ້ແທດເໝາະສົມກັບສະພາບຂອງຕະຫຼາດ

(6) ການຄຸ້ມຄອງເງິນຕາຕ່າງປະເທດແລະ ສົ່ງເສີມການຊຳລະໂດຍບໍ່ໃຊ້ເງິນສົດ: ຊຸກຍູ້ການຊຳລະໂດຍບໍ່ໃຊ້ເງິນສົດໃຫ້ຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດ; ຄຸ້ມຄອງແລະປັບປຸງກົນໄກຕິດຕາມ ແລະ ວິເຄາະກະແສເງິນເຂົ້າ-ອອກ ສປປ ລາວ; ພ້ອມນີ້, ຄຸ້ມຄອງບໍລິສັດນຳເຂົ້າ-ອອກຄ່າແທ່ງຢ່າງເຂັ້ມງວດ; ສືບຕໍ່ຊຸກຍູ້ພາກສ່ວນຕ່າງໆຊຳລະພາຍໃນປະເທດເປັນເງິນກີບ ເປັນຕົ້ນ: ຄ່າການສຶກສາຂອງໂຮງຮຽນນາໆຊາດ, ຄ່າວິຊາ, ຄ່າພາສີຜ່ານດ່ານ ແລະ ອື່ນໆ

(7) ການລະດົມເງິນຝາກແລະການປ່ອຍສິນເຊື້ອ

- ຊຸກຍູ້ທະນາຄານທຸລະກິດແລະ ສະຖາບັນການເງິນລະດົມເງິນຝາກພາຍໃນປະເທດດ້ວຍຫຼາຍຮູບການ, ພັດທະນາການບໍລິການໃຫ້ມີຄວາມທັນສະໄໝ, ໃຫ້ລູກຄ້າສາມາດເຂົ້າເຖິງສະດວກແລະທົ່ວເຖິງ;
- ຊຸກຍູ້ໃຫ້ທະນາຄານທຸລະກິດກຳນົດນະໂຍບາຍ ແລະ ສ້າງຜະລິດຕະພັນສິນເຊື້ອໃຫ້ຫຼາກຫຼາຍແທດເໝາະກັບແຕ່ລະຂົງເຂດໂດຍສົມທົບການນຳໃຊ້ແຫຼ່ງເງິນຝາກ ແລະ ກູ້ຢືມຈາກຕ່າງປະເທດ;
- ຊຸກຍູ້ໃຫ້ທະນາຄານທຸລະກິດພັດທະນາຜະລິດຕະພັນສິນເຊື້ອໃຫ້ມີຄວາມຫຼາກຫຼາຍແລະສອດຄ່ອງກັບເປົ້າໝາຍການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແລະ ໃຫ້ສິນເຊື້ອຂອງຂະແໜງທະນາຄານເພີ່ມຂຶ້ນຕາມແຜນທີ່ຄາດໄວ້; ຄຸ້ມຄອງອັດຕາສ່ວນໜີ້ NPL ຕາມແຜນທີ່ກຳນົດ; ພ້ອມນີ້ກໍຈະໄດ້ປະເມີນຜົນເສຍຫາຍຈາກໄພທຳມະຊາດເພື່ອປະຕິບັດນະໂຍບາຍສິນເຊື້ອຕໍ່ລູກຄ້າທີ່ໄດ້ຜົນກະທົບ;
- ອອກນະໂຍບາຍສິນເຊື້ອສົ່ງເສີມວິສະຫະກິດຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ກາງຄ່ຽງຄູ່ກັບກະຊວງກ່ຽວຂ້ອງເພື່ອເປັນການຊຸກຍູ້ການຂະຫຍາຍຕົວເສດຖະກິດ;
- ປັບປຸງຂໍ້ມູນຂ່າວສານສິນເຊື້ອ ເພື່ອເອື້ອອຳນວຍໃນການວິເຄາະສິນເຊື້ອຂອງທະນາຄານທຸລະກິດ ແລະ ສະຖາບັນການເງິນ ແນ່ໃສ່ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງທາງດ້ານສິນເຊື້ອ ແລະ ເປັນການປັບປຸງຕົວຊີ້ວັດການເຂົ້າເຖິງສິນເຊື້ອ ທີ່ຕິດພັນກັບຄ່າສັງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ເລກທີ 02/ນຍ;
- ສືບຕໍ່ຊຸກຍູ້ທະນາຄານນະໂຍບາຍ ປະຕິບັດນະໂຍບາຍສິນເຊື້ອໃຫ້ເມືອງເປົ້າໝາຍ, ຈຸດສຸມຂອງລັດຖະບານແລະທ້ອງຖິ່ນແລະວຽກງານ 3 ສ້າງ ຕາມທິດທາງຂອງພັກ-ລັດໄດ້ວາງອອກ.

(8) ວຽກງານຫຼັກຊັບ

- ພັດທະນາຕະຫຼາດທຶນ ແລະ ຊຸກຍູ້ການເຄື່ອນໄຫວຕະຫຼາດຫຼັກຊັບລາວໃຫ້ຂະຫຍາຍຕົວ ເພື່ອລະດົມທຶນ ແລະ ມີທຸລະກຳຫຼາຍຂຶ້ນ.
- ສ້າງລະບຽບການຕ່າງໆ ເພື່ອເອື້ອອຳນວຍການຈົດທະບຽນໃນຕະຫຼາດຫຼັກຊັບ ແລະ ປົກປ້ອງຜູ້ລົງທຶນລາຍຍ່ອຍ ທີ່ຕິດພັນກັບ ຄຳສັ່ງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ເລກທີ 02/ນຍ.

(9) ການປັບປຸງ, ສ້າງ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນິຕິກຳ

ສືບຕໍ່ປັບປຸງ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍຫຼັກຊັບ, ດຳລັດວ່າດ້ວຍຄັງສຳຮອງເງິນຕາຕ່າງປະເທດ, ດຳລັດວ່າດ້ວຍການປົກປ້ອງຜູ້ຊົມໃຊ້ບໍລິການທາງການເງິນ, ດຳລັດວ່າດ້ວຍການເຊົ່າສິນເຊື້ອ, ດຳລັດວ່າດ້ວຍການ ເຄື່ອນໄຫວຂອງວຽກງານຂໍ້ມູນຂ່າວສານສິນເຊື້ອ, ດຳລັດວ່າດ້ວຍວຽກງານການເງິນ ແລະ ການບັນຊີ, ແຜນຍຸດທະສາດແຫ່ງຊາດວ່າດ້ວຍລະບົບການຊຳລະສະສາງ ແລະ ອື່ນໆ.

9. ມາດຕະການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ເພື່ອສາມາດຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ, ແຜນງົບປະມານແຫ່ງລັດ ແລະ ແຜນເງິນຕາ ປີ 2019 ໃຫ້ທັນເວລາ ສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ແມ່ນຈະໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

- ອອກດໍາລັດຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ວ່າດ້ວຍການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ແລະ ແຜນງົບປະມານແຫ່ງລັດ ປະຈຳປີ 2019;
- ຄົ້ນຄວ້າຈັດສັນແຜນງົບປະມານລະອຽດ ລວມທັງການຈັດສັນແຜນການລົງທຶນຂອງລັດ ຂອງບັດດາຂະແໜງການ ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອເປັນພື້ນຖານໃຫ້ແກ່ການຄົ້ນຄວ້າພິຈາລະນາ ຂອງສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ;
- ກະກຽມແຈ້ງແຜນງົບປະມານ ພາຍຫຼັງທີ່ໄດ້ຮັບການຮັບຮອງ ຈາກສະພາແຫ່ງຊາດ ແລະ ສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ ໃຫ້ທັນເວລາ ຕາມທີ່ກົດໝາຍກຳນົດ;
- ມອບໃຫ້ ບັນດາກະຊວງ, ອົງການຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ຈັດຕັ້ງຜັນຂະຫຍາຍດໍາລັດ ຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ວ່າດ້ວຍການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ແລະ ແຜນງົບປະມານແຫ່ງລັດ ປະຈຳປີ 2019 ອອກເປັນຄໍາແນະນໍາລະອຽດຂອງຂະແໜງການຕົນ ໂດຍຈັດສັນເປັນແຜນງານ, ໂຄງການ, ແຜນເງິນ ແລະ ມອບໝາຍຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຕ່ຫົວທີ.
- ກຳນົດກົນໄກການຕິດຕາມ, ກວດກາ ແລະ ສະຫຼຸບລາຍງານ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ.

(ສໍາລັບລາຍລະອຽດ ແມ່ນໄດ້ມີບົດລາຍງານສະເພາະຂອງແຕ່ລະຂະແໜງການ ເພື່ອແຈກຢາຍຕ່າງຫາກ)

ຂໍຂອບໃຈ